

Emme tarvitse sotilasliittoja

Keskustelu Nato-jäsenyydestä veloo kuumana, jota nykyinen hallitus ajaa aivan avoimesti. Samoin teki edellinen demarijohtoinen hallitus. Yritykset kääntää keskustelu EU-sotilasliiton suuntaan ei muuta asiaa. Kummassakin on kyse sotilaallisesta liittoutumisesta, joka nykyoloissa on sitoutumista imperialistiseen maailmanjakoon, josta tulee pysyä kaukana.

Katso pääkirjoitus

Miltä tuntuisi viettää valkea Jouluku?

Äsken Valenciassa pidettiin hallitusten välisen ilmastopaneelin kokous. Sen raportti antoi hyvin synkän kuvan tulevaisuudesta. Ihmisestä johtuva kasvihuone-ilmaston voimistuminen on tosiasia. Yksi selvä merkki meille eteläisen Suomen asukkaille tästä on, että kuvan kaltainen luminen Jouluku on enää mahdollinen, mutta ei todennäköinen. Kaikilla mittareilla katsottuna tämä on hyvin kielteinen asia. Kaikista uhkakuvista huolimatta Baliilla äsken päättynyt kokous Kioton sopimuksen korvaamisesta oli hyvin tahmea.

sivu 4

Julkinen terveydenhuolto on ykkösasia

Viimeisten hallitusten politiikkana on ollut kaiken julkisen alasajo. Yhteiskunnan järjestämä terveydenhuolto on kuitenkin ainoa mahdollisuus taata koko väestölle tasapuoliset ja korkeatasoiset terveyspalvelut. Terveydenhoitohenkilöstön toimeentulon pitkäaikainen polkeminen johti tämän sopimuskierron kovimpaan työtaisteluun. Särön lopputulokseen muodostaa se, että työntekijät hyväksyivät valtion tuottavuusohjelman mukaisen sopimuksen, jolla osa palkankorotuksista sidotaan henkilöstön vähentämiseen.

sivut 2 ja 6

Sivu 2:

- Oikeiston Nato-kiima jatkuu
- Näkökulmia Tehyn työtaisteluun

Sivu 3:

- Kapitalismin luottokriisi
- Olet kuin kala, ystävänié

Sivu 4:

- Uudesta ympäristösopimuksesta neuvoteltiin Baliilla
- Demokratian purkaminen EU:ssa etenee

Sivu 5:

- Osuustoiminta vaihtoehtoksi

Sivu 6:

- VTT:n tilanne
- Tuloa ja politiikkaa

Sivu 7:

- Työväenluokka ja koulujärjestelmä

Sivu 8:

- Tervehdykset

Sivu 9:

- Venezuelan kansanäänestys

Sivu 10:

- Arvio Lokakuun vallankumouksesta
- Kosovon irrottamisesta pieni lykkäys

Sivu 11:

- Luokkasodan haavat
- Talvisota osa 6

Sivu 12:

- Kai Kontturi 75 vuotta
- Suomi irti Eurooppa-kahleista

Kaikkien maiden proletaarit -
liittykää yhteen!

Kansanääni

Päätoimittaja:

Reijo Katajaranta, PL 780, 00101 Helsinki

Helsinki joulukuu 2007

Oikeiston Nato-kiima jatkuu

Uusimpana soidinlauluna poliittisen eliitin natokiimassa kuullaan eduskunnan ulkopoliittisen instituutin atoselvitys, ja seuraavaa laulua virittellään Vanhasen oikeistohallituksen ulkoministeriössä ukkometsona (niissä hommissa kokenut) Ilkka Kanerva. Myös Eduskunnan puhemies, presidentiksi halajava Sauli Niinistö luikautti oman puolivillin soidinlaulunsa radiossa hokutellakseen Suomen kansaa vihdoin antautumaan Natolle. Perusteluna Niinistö vetosi Ranskan tuoreen presidenttiin Nicolas Sarkozyn lausuntoon, jonka mukaan Ranskan olisi ehkä myöntäväinen Natolle, jos ja kun siitä on nyt tullut tai tulossa entistä eurooppalaisempi(?). Luulempa, että Sarkozynilla on sama ongelma kuin Suomenkin natokukoilla: kansa. Ranskalaiset muistavat vielä Jacques Chiracin ulkopoliittikan. Amerikkalaiset sotahaukat tuolloin kaataa pulputtelivat hyvää ranskalaista punaviiniä vessanpönttöön ranskalaisen natovastaisuuden vuoksi.

Lyhyt lähihistoria kertaus: Maailman pääomat siirtyivät globalisaation kauteen samoihin aikoihin, kun reaalismielinen romahti Euroopassa. Suurten pääomakeskittymien (USA, EU, Japani, Kiina ja myöhemmin myös Venäjä) välillä alkoi raivoisa kilpailu, oikeammin sota, markkina-alueista ja poliittisesta vallasta eripuolella maailmaa. USA himoitsi vankentaa asemaa Euroopassa. Siinä se katsoi hyviksi välineikseen Englannin, uudet EU:n jäsenmaat ja Naton.

Jugoslavian ja Irakin sodan opettamana EU:n jäsenvaltiot jakautuivat Eurooppa-mielisiin ja Amerikka-mielisiin maihin sekä niihin maihin, joissa poliittisen eliitin kanta ei vastannut kansan mielipidettä. Suomi kuului näihin. Eurooppa-mieliset maat, Ranska ja Saksa etunenässä, esittivät Natosta riippumattoman puolustus-ytimien perustamista EU:n alaisuuteen, jolloin Natoa ei Euroopassa tarvittaisi. Hanke kuitenkin vesitettiin, ja oikeistoallion huuhdellessa Saksan, Ruotsin ja Suomen yli hankkeelta meni EU:n piirissä myös poliittiset mahdollisuudet. Vaikka näin kävi, Naton asema ei ole vielä täysin vakiintunut Euroopassa, eikä ainakaan Suomessa. Nyt Vanhasen oikeistohallituksen myötä Suomi on virallisesti valinnut poliittiseksi viiteryhmäkseen Amerikka-mielisen blokin, sen, mihin Lipposen hallitus ei vielä yltänyt, vaikka kaikkensa yritti.

Toivottavasti Suomen kansa antaa natokukkojen soidinlaulun kaikkia edelleen kuuorille korville. Nato on nyt käynyt entistä vaarallisemmaksi, sillä USA:n tulossa oleva taloudellinen romahdus työllistää Natopanssareita entistä enemmän myös uusilla alueilla, myös Euroopassa, josta Tsekin ohjustukikohta kertoo jo selvää kieltään. Ennen kaikkea Venäjän ärsyttäminen luo ennalta arvaamattomia uhkakuvia Euroopan ja myös Suomen taivaalle.

Jos Eurooppa haluaa (ja jos se on välttämätöntä) liittoutua sotilaallisesti alueensa turvallisuuden takaamiseksi, niin yhteistyökumppania on etsittävä Venäjän suunnalta. Venäjä on kuitenkin ennen pitkää otettava avoimeen yhteistyöhön EU:n kanssa. Se voisi alkaa sotilaallisesta yhteistyöstä. Onhan Venäjä nyt kapitalistinen maa, joten ideologista estettä ei pitäisi olla. Venäjän kansa on kokenut niin kovia olemassaolonsa aikana, että sen mielipidettä ei voi yksikään hallitus Venäjällä ohittaa. Venäjä on ja tulee olemaan vielä pitkään rauhantahtoinen maa. Sama koskee Saksaa ja Suomea. Olisikohan natokukkojen syytä lukea hiukan lähihistoriaa!

Tilaan Kansan äänen

Lehti ilmestyy 6 kertaa vuodessa. Vuosikerran hinta on 15e.

- ☐ Olen maksanut tilaushinnan 15 e
- ☐ Maksettu tilille OKO 554114-227966
- ☐ Lehti laskuttaa

Sukunimi

Etunimi

Lähiosoite

Postinumero ja -paikka

Tilaus postitetaan os. Kansan ääni PL 780, 00101 Helsinki. Puhelintilaukset 040-5643205 tai 050-5884159

Näkökulmia Tehyn työtaisteluun

Tehyn lähtökohta sopimus-neuvotteluissaan oli, että lopullinen vastuu maan terveydenhoidon ja vanhustenhoidon osalta on maan hallituksella. Kun hoitajien asemaan ei oltu saatu tavanomaisin neuvotteluin vuosiin parannusta ja mm. vuoden 1995 lakko kuivui kasaan suojelutyömääräysten vuoksi, Tehy joutui turvautumaan joukkokortisanoutumisiin. Tehyssä tiedettiin, ettei tavanomainen lakko olisi johtanut mihinkään tyhjää parempaan tulokseen.

Hallitus olisi välttynyt joukkokortisanoutumisen helposti sillä, että se olisi myöntänyt pitkäaikaisen ongelman olemassaolon ja ruvennut ratkaisemaan sitä myöntämällä lisää rahaa sairaanhoitolalle korottamalla kuntien valtionosuuksia. Rahaa valtiolla on miljardikaupalla mm. suurin valtionvelan kuoletuksiin. Rahaa olisi saatu myös perumalla suurituloisten verohelpotuksia vaikkapa omaisuus- ja varallisuusverojen osalta.

Vanhanen ja Katainen kuitenkin käänisivät asian pois valtion kukkarolta syyllistämällä hoitajia työmarkkinaneuvottelut heille kuuluu, vaan ammattiliitoille ja työnantajille. Tässä hallitus on kuitenkin väärässä julkisen sektorin osalta. Hallitus istuu aivan ratkaisevalla tavalla niiden rahahanojen päällä, joiden kautta julkisia palveluja kunnissa rahoitetaan.

Katainen mm. väheksyi kuntien valtionapujen merkitystä sanoen niitä vain pieneksi osaksi kuntien tuloista. Tässä hän puhui itsensä pussiin ja paljasti tahattomasti itsensä ja nykypoliittikan suunnan. Nyt valtionosuudet ovatkin pieniä. Miksi? Siksi, että niitä on Ahon, Lipposen ja Vanhasen hallitusten aikana jatkuvasti leikattu. Ensin leikataan veroja etenkin suurituloisilta, omaisuus- ja pääomatuloilta, jotta rikkaat rikastuisivat entistään. Sitten leikataan vähentyneiden verotulojen vuoksi julkista sektoria köyhän ja pienituloisen kansan terveyden kustannuksella.

Muu ay-liike suhtautui vähintäänkin penseästi Tehyn työtaisteluun.

Etenkin Superin puheenjohtajan Juhani Palomäen kannanotot olivat ala-arvoisia hänen väittäessään, että Tehy pyrkii suuriin palkan korotuksiin uhkaamalla potilaiden henkeä. Vain STTK-lainen Toimihenkilöunioni ilmaisi selvän tukensa Tehylle. Vanhasen hallituksen ja eduskuntapuolueiden säätämä pakotetyölaki sensijaan tuomittiin jo yleisemmin. Heinäkuussa vaati hallitukselta mm. 600 miljoonan tukipakettia kunnille asian ratkaisemiseksi. Jos se olisi tullut, ei mitään pakotetyölakia olisi tarvittukaan.

Tehyn joukkokortisanoutumisen toteutuminen olisi ollut suuri, jopa hallituksen kaatava kriisi, mutta hallituspuolueet saivat pidettyä rintamansa yhtenäisenä. Kaikki Kokoomuksen, Keskustan, Vihreiden ja RKP:n edustajat olivat ruodussa tukemassa Vanhasen ja Kataisen valitsemia linjaa. Ainoastaan Keskustan - itekin terveydenhoitolalla toimiva - **Paula Sihto** olisi luultavasti äänestänyt puolueensa linjaa vastaan ja tehyläisten puolesta, mutta hän sattui ennen äänestystä kaatumaan kadulla ja telomaan itsensä sairaalakuntoon. Äänestyksessä hallitus sai pakkotetyölain läpi eduskunnassa äänin 113 - 68.

Edes Vihreiden siirtyminen oppositioon kannalle ei olisi riittänyt muuttamaan tulosta, siihen olisi vaadittu suuria repeämiä myös hallituspuolueissa. Mutta nämä samat hallituspuolueiden kansanedustajat, jotka ennen vaaleja yhtenä kuoirona suureen ääneen vaativat hoitajille tuntuvia palkankorotuksia, olivat nyt hiljaa. Ei edes Mietaan Jussi asettunut vastahankaan. Olen aivan varma, että jos Jussilta olisi oman kodin kiikkustulossa kysytty asiasta, niin vastaus olisi ollut jotain tääntymyistä. Ojohan on perskules, jos ei alipalkatuille hoitajille riitä valtion kassasta rahaa, ja onhan merkittävää, jos hyvinvointivaltio Suomessa ei vanhuksille riitä hoitavia käsiä. Mutta kun Iso-Jussi pisti kravatit kaulaan ja lähti öeduskuntahanon painamaan äänestysnappia, niin puoluekuri sai miehen hiljaiseksi. Ja pitää muistaa, että kyse ei ollut suojelutyön tarpeellisuudesta, - sitä tarvitaan todellisissa kriisitilanteissa kuten sotien aikaan, metsäpaloissa ja suuronnettomuuksien yhteydessä. Nyt ei ollut mitään

todellista kriisiä, vaan hallituksen itsensä keittämä soppa.

Juuri ennen ratkaisevaa irtisanoutumispäivää tehyläiset kuitenkin suostuivat pitkään nelivuotiseen sopimukseen, jonka palkankorotukset sopimuksellaan loppuvuosisilla jäivät riippumaan yleisestä palkan korotuslinjasta. Tämän mukaan tehyläiset pyrkivät henkilökunnan lisäämisen sijasta vähentämään väkeään. Tämä on yhdenmukainen linjaus hallituksen ajaman valtion säästöohjelman kanssa. Hallitukselta ei myöskään ratkaisun yhteydessä lisää rahaa herunut, vaan se pysyi alkuperäisessä 150 miljoonassa eurossa.

Kaikesta huolimatta Tehyn työtaistelu oli onnistunut. Koko muu kuntasektori ilmeisesti hyötyi omista sopimuksistaan Tehyn tiukasta asenteesta. Suuri irony Tehylle oli oma sopimus, niin ettei koko kuntaa enää käsitelty yhtenä klippinä.

Ay-liikkeen kannalta oli huomion-arvoista, että nyt julkinen sektori sai ensimmäistä kertaa suuremman tulo-tuksen kuin SAK:n isot teollisuusliitot. Nyt toimihenkilö- ja palvelusektorin työntekijät ovat alkaneet liikkua ja toimimaan etujensa puolesta. Enää he eivät samastuneet überroihin vaan ovat alkaneet ajatella asemaansa työläisinä.

Tehyn työtaistelu-uhka oli hoitajilta ansiokas taistelu ja se nosti hyvin paljon asioita pintaan. Nähtiin, kuinka hallituspuolueiden kansanedustajat pyrkivät ketterästi vaaaleja edeltäneet puheensa. Nähtiin pitkistä aikaa yhtenäinen, vaikkakin liian heikko oppositio. Nähtiin pakkosovintolaki, joka antoi aiheen aavistella, miten porvarihallitus saattaa jatkossakin toimia. Nähtiin, ettei tehty sopimus ja pakkolaki todellakaan ratkaise terveydenhoidon ongelmia. Nähtiin, että hallitus edelleenkin aikoo voimakkaasti kuristaa kuntia ja yksityistää palveluja. Nähtiin kelvoton hallitus ja eduskunta, jotka voi vaihtaa vain äänestämällä eduskuntaan uudet edustajat. Mutta siihen tarvitaan seuraavissa eduskuntavaaleissa riittävästi kansalaisia, jotka eivät ole kelvottomia, vaan haluavat ylläpitää julkiset palvelut ja nostaa Suomen takaisin hyvinvointivaltioksi.

Reijo Katajaranta

Tämä Antin piirros on lehtemme numerosta 6/2003. Piirros on edelleenkin mitä ajankohtaisinta. Vain henkilöt ovat tässä välissä vaihtuneet demareista Kokoomukseen.

Luottokriisi hidastaa maailmantalouden kasvua

Yhdysvaltain asuntoluottokriisistä ja sen vaikutuksista puhutaan ja kirjoitetaan paljon. Asian ydin ei kuitenkaan ole tullut riittävästi avuttua eikä suomalaisessa lehti-kirjoittelussa lainkaan. Asian avaamiseen tarvitaan eräitä käsitteitä, jotka helposti koetaan vieraiksi. Kuitenkin asian ymmärrettävyys edellyttää, että käsitteet tehdään itselle selviksi.

Kyse on optioiden soveltamisesta. On osto-optioita, jotka antavat oikeuden ostaa kohde-etuus kuten osake tietynä aikana tiettyyn hintaan. Kohde-etuus voi olla esimerkiksi Nokian osake. Oikeudesta maksetaan hinta, jota kutsutaan preemioksi. Preemion saaja on asettaja, joka myy option. Preemio on asettajan velkaa option ostajalle, asettajavelkaa. Se ei siten ole tuloa, kuten suomalainen veroviranomainen

on yrittänyt asian tulkita.

Osto-option rinnalla on myyntioptiota. Se antaa oikeuden myydä kohde-etuus tiettyyn hintaan vaikka hinnat olisivat laskeneet. Tästä oikeudesta myyntioption ostaja maksaa hinnan, preemion, jonka saa myyntioption asettaja. Se on samoin asettajavelkaa.

Tässä on tarpeen tehdä selvä pesäero johdon optioihin. Niissä on kyse osto-optioista, mutta ne saadaan halvalla tai ilmaiseksi. Kovan rahan markkinaehtoisista optioista maksetaan täysi hinta.

Luotto-optiossa yrityksen osakkeen sijasta on kiinnityspaperi. Optiot antavat samalla tavoin kuin osakkeenkin kohdalla oikeuden ostaa tai myydä näitä papereita ennalta määrättyyn hintaan.

Yhdysvalloissa kyse on ollut siitä, että pankki on antanut lainaa kiinteistön koko arvoa vastaan ja mahdollisesti tavallista edullisemmin ehdoin (subprime-lainat eli alle priman lainat). Pankki on voinut sen tehdä, koska ostaa suojaks luottomyyntioptiota. Mitä se tarkoittaa? Hän ostaa oikeuden myydä kiinnityspapereita tietyllä hinnalla. Esimerkissä käytän hyvin yksinkertaista pelkistystä.

Olkoan asunnon hinta 100 000 dollaria ja sitä vastaavien kiinnityspapereiden arvo 100 000 dollaria. Pankki maksaa luottomyyntioptioista 1000 dollaria preemiota, että saa myydä kiinnityspaperit 100 000 dollarilla.

Asuntojen hinnat ovat laskeneet 20 % ja kiinnityspapereiden arvo siten 80 000 dollariin, mutta pankki

saakin myydä ne 100 000 dollarilla. Järjestely lisäsi asuntojen hintakuplaa, koska voitiin antaa lainaa kalliituihin asuntoihin.

Ongelma tulee vastapuolesta, joka on esimerkiksi investointipankki tai hedge-rahasto, joka on suomeksi suojasrahasto. Se on myynyt myyntioptiot ja saanut 1000 dollaria preemiota. Se joutuu nyt ostamaan 80 000 dollarin arvoisia kiinnityspapereita 100 000 dollarilla. Luottomyyntioptio on voitu teknisesti kytkä myös esimerkiksi luottotappioproosenttiin ja sitä koskevaan odotukseen. Asian luonne ei siitä muutu, mutta maksamattomien luottojen suhde alentuneeseen kiinteistön arvoon tehostaa vaikutusta.

Kun asuntolainan ottajia on 7 miljoonaa, se tarkoittaa menetystä 7 miljoonaa x 19 000 dollaria = 133 miljardia dollaria.

Tämänhetkiset tappiokirjaukset ovat 60 miljardia. Arviot siitä, mihin lopulta nouseaan, ovat olleet jopa 250-350 miljardia dollaria.

Asiaan liittyy paljon pelkoja, koska mekanisme ei tunneta. Toisaalta, kun tappiot kärsineet eivät kykene kattamaan vastuutaan ongelmien siirtyvät näiden velkojille ja syntyy kierre.

En toisaalta itse usko kaikkeen suurimpiin tappiopelkoihin.

On tärkeä seikka se, että vaikka suurimminkin arviot toteutuivat, puhutaan vasta luvuista, jotka ovat luokkaa 2 % Yhdysvaltain kansantuotteesta, kun Suomessa pankkituet

olivat luokkaa 10 % kansantuotteesta.

Siten subprime-luottokriisi on vain yksi osa Yhdysvaltain velkaantumisongelmaa, joka näkyy siinä, että Yhdysvallat velkaantuu ulkomaille vauhdilla, joka on suurempi kuin Suomessa laman aikana. Velkaantumisen vauhti on nelinkertainen verrattuna subrimeluottojen alkakirjauksia koskeviin maksimiodotuksiin. Myöskään maassa ole katettu eläkevastuita eikä vanhennevan väestön sosiaali- ja terveydenhuollon tarpeita.

Subprime-luottokriisissä on lisäksi muita ulottuvuuksia, jotka tehostavat sen vaikutuksia. Luottohanat tiukentuvat epävarman tilanteen takia. Samoin asuntoluottoja otetaan vähemmän, jolloin asuntoja rakennetaan vähemmän ja rakennusala heikenee. Luoton saannin vaikeutuminen aikaansaa kysynnän laskua kautta talouden. Se ja kuluttajien epävarmuus vähentävät kysyntää ja vievät taloutta taantumaan. Jo nyt Yhdysvaltain taloudessa on kasvutaantumaksi kutsuttu tilanne, koska kasvu on paljon alle resurssien mahdollistaman kasvun. Pako dollareista on myös heikentänyt dollaria. Se toisaalta kääntää Yhdysvaltain taloutta alemman koron tuella elpymään suuntaan, mutta samalla ajaa muuta maailmataloutta heikentyvään suuntaan. Tällä tavoin vaikutukset heijastuvat laajalle.

Pekka Tiainen
Valtiotieteen tohtori
(kansantalous)
Neuvotteleva virkamies
Työministeriö

Olet kuin kala, ystävänié

Jokainen meistä kuinka Kokoomus asetti työvän presidenttiehdokkaan. Molemmat koillottivat suomalaisille

tiettäväksi, että vastakkain asetelun aika on ohi. Kumpikaan ei kertonut, että Suuren Rahan edusmiehet ja naiset, todelliset talouselämästä päättäjät, on koortu Elinkeinoelämän Keskusliittoon. Siellä päätetään mitä talouselämässä tehdään. Kokoomus vain muuttaa päätökset politiikaksi, jota se ja muut porvarilliset ja vähemmän porvarilliset puolueet orjallisesti noudattavat. Mutta kun lähestyttiin uusien työehtosopimusten neuvottelujen alkua, EK ilmoitti kylmän rauhallisesti, että tupojen ja yksimielsyyden, konsensuksen, aika on ohi. Se luottaa itseensä kun pukki suurin sarviinsa. EK tietää, että ay-liike ja työväenliikkeen puolueet ovat saamattomien johtajiensa vuoksi heikoilla. Niistä ei ole vastusta. Se usko, että sille on koittanut aika yksipuoliseen sanelupolitiikkaan.

Elinkeinoelämän Keskusliitto ei ole täysin väärässä. Tupojen aikana se on pystynyt hoitamaan suurkapitalistien asiat mallikkaasti. Vaikka kapitalistit ovat onnistu-

neet hoitamaan asiansa luokkana hienosti, ei se niille riitä. Kun tietää ja tuntee, että palkkatyöläiset työväenluokkana ovat hajallaan ja heikompia kuin koskaan ennen, EK haluaa ja yrittää käyttää tilaisuuden täysimääräisesti hyväkseen.

□ □ □

Aikanaan turkkilainen runoilija Nazim Hikmet ihmetteli ja kirjoitti, että öölet kummallinen olio, ystäväni, olet kuin kala, joka elää vedessä vedestä tietämättä. Hikmet ihmetteli kuinka kukaan voi elää luokkayhteiskunnassa luokka-asemastaan tietämättä.

Nazim Hikmet oli aikansa johtava moderni ja köyhän kansan puolesta kantaottava runoilija, mutta vainotut kotimaassaan. Hikmetin aikana Suomessa oli hänen kaltaisiaan, jotka poliittisesti sivistä heitettiin vankityrmiin. Tilanne muuttui vasta, kun Neuvostoliitto saneli välirauhan (1944) sopimukseen tiukat ehdot poliittisten vainon lopettamisesta, poliittisten vankien vapauttamisesta ja keskitysleirien lopettamisesta.

Kun työväenliike sai täydet poliittiset toimintaoikeudet työväenluokka luokkana ja luokkataistelu sai aivan uudenlaista puhtia. Sen ansiosta ja kansainvälisen kehityksen heijastusvaikutusten ansiosta syntyi ns. hyvinvointivaltio. Työväenluokan

voimaa on kuitenkin vuosikymmeniä nakerrettu sekä sen sisältä että ulkoa. Ja kun vielä ulkoiset työläisille myönteiset heijastusvaikutuksetkin ovat kadonneet, ovat kapitalistit hännystelijöineen päässeet voitolle. Siksi hyvinvointivaltiota ajetaan alas, kansan pahoinvointi lisääntyy ja sen kukkarot laihuvat, mutta kapitalistien lihovat.

□ □ □

Tänään työväenluokassa i kokonaan palkkatyöstä riippuvaisia i ihmisiä on enemmän kuin koskaan, mutta aivan liian moni kuvittelee kuuluvansa johonkin muuhun joukkoon. Työväenluokka on siis objektiivisesti suurempi, mutta subjektiivisesti pienempi kuin koskaan. Tähän hyvin sopii Hikmetin ajatus palkkatyöläisestä kummallisena oliona, joka elää työläisenä työväenluokasta tietämättä i sellaisena, joka antaa kapitalistin nylkeä itseään nylkijästä välittämättä.

Julkisuudessa usein puhutaan jaettavaa kakusta. Samaan hengen-vetoon sanotaan, että uutta jaettavaa syntyy, kun kakku kasvaa. Suurin surminkaan kukaan ei tunnusta, että koko kakku muodostuu yksin ja vain työn arvosta. Työnarvosta vain osa maksetaan palkkana. Loppu on lisäarvoa (voittoa) eli työtä, josta palkkatyöläiselle ei ole maksettu eikä

makseta. Tämän ilmaisen työn olemassaolon kapitalistit asiantuntijoinen kiistävät jyrkästi, vaikka eivät pysty selittämään mitä muuta se voisi olla.

Kuluneen kuudentoista vuoden aikana jaettava kakku on kasvanut 112 prosenttia. Samaan aikaan työväenluokan heikkouden vuoksi kapitalistinen riisto on koventunut monin tavoin Sitä kuvaa nettopalkkojen ja -voittojen muutos. Kun vuonna 1990 nettovoitto oli 3 prosenttia nettopalkkaa pienempi, niin 2006 se oli peräti 77 prosenttia suurempi. Kapitalistien voittojen kasvu on ollut järjestyttävä!

□ □ □

Suurpääoman omistajien on pienellä joukkona helppo pitää rivinsä suorina ja yhtenäisenä Heidän lakeijansa pysyvät ilman muuta ruodussa ja tekevät mitä käsketään. Pk-yrityksillä ja pienellä talonpoikaisten joukolla ei ole juurikaan sanansijaa. He joutuvat alistumaan i ja alistuvat! i isoisten tahtoon, vaikka se olisi vastoin heidän etujaan. Nyky-Suomessa Suurella Rahalla on paitsi taloudellinen myös suhteellinen suureksi kasvanut poliittinen valta. Sillä on yhteiskunnallinen hegemonia, ylivalta.

Suurpääoman ylivalta on mahdollinen vain siitä syystä, että olemme

kummallisia olioita, ystäväni, olemme kuin kala, jotka elävät vedessä vedestä tietämättä i olemme, ystäväni, palkkatyöläisiä työväenluokasta tietämättä. Siksi nyky-Suomessa kapitalistit käyvät yksipuolista luokkataistelua; lisäävät koko kansan pahoinvointia, lisäävät työläisten riistoa, kaventavat jokapäiväistä leipäämme ja lisäävät epävarmuutta tulevaisuudesta.

Kokoomus koillotti suomalaisille tiettäväksi, että vastakkain asetelun aika on ohi ja muut hyväksyivät paremmin vastaan panematta. Mutta kuten nyt EK sanoo, niin vain konsensuksen aika on ohi ja vastakkainasettelu jyrkempi kuin koskaan. Kapitalistien ja työväenluokan tuloreitit ovat jo kasvanneet suorastaan sietämättömiksi.

Nykyisessä luokkataistelussa ja kapitalistien ylivoiman edessä palkkatyöläiset ovat heikoilla. Siksi on rakennettava todellinen työväenpuolue, sellainen, jossa kaikkien epävarmuuteen ja jatkuvaan kurjuuteen kyllästyneet voivat liittää voimansa yhteen i niin pienpuolueet kuin sinä ja minäkin.

Rauhallista joulua ja hujaa tahtoa politiikan suunnan muuttamiseen vuonna 2008!

Kai Konturi

Uudesta ympäristösopimuksesta neuvoteltiin Balilla

Tämä ja monet muut vieriset puut kasvoivat tällä paikalla 59 vuotta. Toissakesästä kuivuutta ne eivät enää kestäneet. Äärimmäiset sääilmiöt ovat ilmastomuutoksen mukanaan tuomia ongelmia.

Vuonna 2010 päättyy Kioton ympäristösopimus, jolla pyrittiin hillitsemään kasvihuonekaasujen päästöjä maailmanlaajuisesti. Balilla joulukuun alussa neuvoteltiin Kioton sopimuksen korvaavasta uudesta ympäristösopimuksesta. Kasvihuoneilmiön voimistuminen on tosiasia, joten kovin paljon aikaa ei ole hukattavaksi.

Tärkeimmät kasvihuonekaasupäästöjen lähteet ovat energiantuotanto, liikenne, maatalous, teollisuuden prosessit ja kaatopaikat. Keskeinen kysymys on, voidaanko ilmastomuutosta lisäävien kaasujen tuotannon supistamisesta sopia maailmanlaajuisesti.

Kioton sopimus vuodelta 1997

Ilmastokokouksia on vuoden 1994 jälkeen pidetty useita ja Kioton kokouksessa 1997 päästiin periaatteellisella tasolla sopimukseen siitä, kuinka paljon kukin teollisuusmaa vähentää päästöjään. Teollisuusmaiden osalta päästöjen rajoittaminen on viisi prosenttia vuoden 1990 tasosta. Euroopan Unionin osuudeksi päästöjen rajoittamisneuvotteluissa tuli 8 %. Maakohtaisista päästörajoituksista sovittiin sitten EU:n sisällä. Suomen osuudeksi jäi rajoittaa hiilidioksidipäästöt vuoden 1990 tasolle vuoteen 2010 mennessä, eli noin 10 %.

Hyvin pian 1990-luvun lopulla kävi kuitenkin selväksi, että Kioton sopimuksessa sovittu rajoitustahdi ei ole riittävä ilmastomuutoksen hillitsemiseksi. Lisäksi maailman suurin saastuttaja USA jättäytyi sopimuksen ulkopuolelle i osana Bushin hallinnon suoriutellisuuden etuja myötäilevää politiikkaa. Vielä Kioton sopimuksen hyväksymisvaiheessa tiedemiehen keskuudessa käytiin keskustelua siitä, onko ilmasto muuttumassa lainkaan ihmisen toiminnan seurauksena vai onko kyse yksinomaan normaalisti ilmastollisesta vaihtelusta. Erityisesti suurpääoman rahoittamat yksityiset tutkimuslaitokset kyseenalaistivat ihmisen aiheuttaman ilmastomuutoksen.

Merenpinnan nousu

Merenpinnan nousun myötä tulvien piiriin joutuvien ihmisen määrä kohoaa vuoteen 2080 mennessä useilla miljoonilla. Eryyksen sopeutumiskyvyyttä ovat erää alavat seudut, joilla on jo nykyäänkin vaikeita haasteita, kuten trooppisia myrskyjä ja maanpinnan vajoamista. Kaikkein hankalimmassa asemassa ovat pienet saaret, jotka ovat vaarassa jäädä kokonaan veden alle. Kehitysmaat ovat tässä teollisuusmaita heikommassa asemassa alhaisemman sopeutumiskyvyn vuoksi.

Terveys

Ilmastomuutoksen myötä aliravitsemus ja sen seuraukset lisääntyvät kehitysmaissa. Tämä vaikuttaa pahiten lapsiin ja heidän kehitykseensä. Helleaallot, tulvat, myrskyt, metsäpalot ja kuivuuskauudet lisäävät kuolleisuutta, tautteja ja loukkaantumisia. Myös suolistosairaudet lisääntyvät. Lisäksi maanpinnan läheisen otsonipitoisuuden kohoaminen lisää sydän ja hengitystiesairauksia. Kaiken kaikkiaan ilmastomuutos kuorittaa erittäin paljon terveyspalveluita, joiden taso jo nyt on kehitysmaissa heikko.

Päästöjä on rajoitettava

Tulevat 20 vuotta ovat ratkaisevia ilmastomuutoksen torjunnassa. Ilmakehän hiilidioksidipitoisuus on kasvanut jo nyt niin suureksi, että sen vähentäminen on vaikeaa. Käytännössä maailman kasvihuonekaasupäästöt pitäisi puolittaa vuoteen 2050 mennessä, joten teollisuusmaiden pitäisi vähentää hyvin merkittävästi omia päästöjään.

Huolimatta merkittävistä uhkakuista kasvihuonekaasupäästöjen puollittamisen taloudelliset kustannukset eivät olisi ylitsepääsemättömän suuria. Ongelmallista on kuitenkin se, että suurimmat saastuttajat USA ja Kiina eivät ole olleet halukkaita sitoutumaan päästöjen vähentämiseen ainakaan siinä määrin kuin olisi tarpeen. Jos USA- ja Kiina jättäytyvät päästöjen rajoitusten ulkopuolelle, riittävin vähennystavoitteisiin on mahdotonta päästä.

Uusi ilmastopoliittinen valmistelu

Balin ilmastokokouksessa sovittiin uuden neuvottelukierroksen aloittamisesta tähtäimenä uusi ilmastopoliittinen kahden vuoden kuluessa. Vaikka tulos saattaa tuntua laihalta kompromissilta, sitä voidaan kuitenkin pitää hyvänä, sillä nyt ensimmäistä kertaa erityyppiset maat

kuten Yhdysvallat, Kiina, Intia, EU ja muut teollisuusmaat sitoutuivat yhteisiin neuvotteluihin.

Ympäristöjärjestöjen mukaan Balin sopimus on kuitenkin liian hidas tie kohti päästövähennyksiä. Ongelmallisena pidettiin myös sitä, että Balin kokouksen loppulausemassa ei linjata tarkkoja päästöjen leikkaustavoitteita. Tarkat leikkaustavoitteet olisivat kuitenkin olleet poliittisesti mahdottomia Yhdysvaltojen, Kanadan ja Japanin vastustuksen vuoksi. Voi tietenkin olla, että USA pelaa vain aikaa suostumalla uusiin neuvotteluihin ja sitten niiden loputtua kieltäytymällä kaikista leikkaustavoitteista.

Päästörajoituksia on kuitenkin tehtävä, mikäli ilmastomuutos ja sen haitalliset vaikutukset halutaan pysäyttää. Leikkausten toteuttaminen edellyttää, että kaikki maat sitoutuivat omalta osaltaan rajoituksiin. Lisäksi teollisuusmaiden pitäisi osallistua kehitysmaiden kustannuksiin, sillä teollisuusmaahan ovat rikastuneet hyvin pitkälle kehitysmaiden riistolla. Olisi perin epäoikeudenmukaista i joskin todennäköistä nykyisen maailmanjärjestyksen vallitessa i että kehitysmaat jätettäisiin yksi torjumaan kasvihuonekaasupäästöjä.

KÄ/Juha Kieksi

toksen.

Kymmenessä vuodessa tietoa on saatu lisää eivätkä ketkään vakavasti otettavat tiedemiehet enää kyseenalaista ihmisen vaikutusta ilmastomuutukseen.

IPCC:n ilmastoraportti

Marraskuun lopulla pidettiin Espanjan Valenciassa YK:n alaisen hallitustenvälisen ilmastopaneelin (IPCC) kokous, jossa hyväksyttiin tuorein raportti ilmastomuutuksesta. Raportti vahvistaa ilmastomuutoksen haitalliset seuraukset.

Vaikutukset vesitilanteeseen

Viidenkymmenen vuoden kuluessa jokien keskivirtaaman odotetaan kasvavan 10-30 % pohjoisessa ja kosteassa tropiikissa, kun taas nykyisinkin kuivilla alueilla vesipula pahenee entisestään. Lisääntyvät rankkasateet pahentavat tulvariskiä. Lisäksi jäätiköihin sitoutuneen veden määrä vähenee ja aiheuttaa ongelmia erityisesti niillä seuduilla, jotka saavat vetensä vuoristoalueilta. Näillä seuduilla asuu kuudesosa maapallon väestöstä.

Ekosysteemien muutokset

Muutokset ilmastossa näkyvät nopeasti myös ekosysteemeissä. Jos maapallolla keskilämpötila kohoaa 1,5-2,5 astetta 20-30 % eliölajeista uhkaa kuolla sukupuuttoon. Hiilidioksidipitoisuuden nousu lisää myös merien happamoitumista, mikä heikentää kalkkikivien eliösten selviytymismahdollisuuksia. Meriekosysteemin muutokset näkyvät nopeasti kalakannoissa.

Ravinnontuotanto

Ravinnontuotannon arvellaan hieman kasvavan, kunhan keskilämpötila ei kohoaa yli 3 astetta. Tulvaherkillä alueilla ravinnontuotannossa tullee vaikeuksia, samoin ennestäänkin kuivuuden vaivaamia alueilla. Kaiken kaikkiaan ravinnontuotanto jakaantuu maapallolla entistä epätasaisemmin.

Demokratian purkaminen EU:ssa etenee

Keväällä 2005 Ranskan ja Hollannin kansanäänestyksissä hylätty perustuslaki allekirjoitettiin Lissabonissa 13.12.

Helsingin Sanomat selosti asiaa 13.12. seuraavasti: o EU:n perustuslaki kaatui Hollannin ja Ranskan kansanäänestyksissä alkukesällä 2005. Sen jälkeen EU-maat päättivät olla sopimusuudistuksen kanssa hetken hissukseen. Aiheeseen palattiin vasta kesällä 2007. EU:n huippukokous päätti toteuttaa kaatuneen perustuslain uudistukset takaoven kautta. Käytännössä tämä tarkoitti sitä, että vanhoja sopimuksia muutettiin. Sopimusveivauksen liimaksi luotiin niin sanottu uudistusopimus, joka saa siis tänään nimekseen Lissabonin sopimus.o

Kuten EU:n perustuslakia tekemässä olleet Italian entinen pääministeri Giuliano Amato ja Ranskan entinen presidentti Valéry Giscard d'Estaingin ovat todenneet sopimuksesta on tehty tarkoituksella lukuvotoni - kansalaisten huijaamiseksi. oUudessaä Euroopan perustuslaissa vain nimi on muututtu. Huijausyritys vaatii peräti 287 sivua puppuksia. Hesari jatkaa: oLissabonin sopimus on 95-prosenttisesti samaa tavaraa kuin kahdesti hylätty perustuslakiksi. Siitä ei saa kuitenkaan puhua ääneen. Totuus on kiasallinen EU-skeptisille maille ja erityisesti Britannian hallitukselle.o

Lissabonin liittovaltiolaki ehdotuksesta kirjoitetaan kokooma-eli lukuversiona, jota allekirjoittaneet johtajat ja heidän nuoleksijansa voisivat ymmärtää. Hesari kommentoi: oLukuversion laatiminen ei ole EU:ssa tavatonta. Niitä on kirjoitettu asiantuntijakäyttöön ennenkin, koska varsinaiset sopimustekstit ovat liian vaikealukuisia.o

Ranskassa presidentti Nicolas Sarkozy kutsuu esitystä minisopimukseksi i hän ei kerro, että allekir-

joitti kansan hylkäämään paperin. Tanskan pääministeri Anders Fogh Rasmussen valehtelee, että sopimus ei siirrä valtaa EU-elimille, joten siitä ei tarvitsisi järjestää maan perustuslain edellyttämää kansanäänestystä. Myös ooppositioppulueo sosiaalidemokraatit vastustaa kansanäänestystä. Maan valtaalehden Berlingske Tidenden mukaan monet asiantuntijat pitävät hallituksen linjaa epäviisaana ja ennustavat tanskalaisen äänestävän myöhemmissä EU:ta koskevilla kansanäänestyksissä hallitusta vastaan.

EU-keisarien menettelytavoille nauravat naurimaan aidaikin i ja nyt jopa EU:n ja Naton puolesta puhuja Hesari!

Kaiken naurun takaa on nähtävä vakava vaara: haikailtu uusi EU olisi itsenäinen oikeushenkilö, jonka tekemät kansainvälisoikeudelliset sopimukset sitoisivat jäsenvaltioita. EU:n jäsenvaltioiden täysivaltaisuus kaventuisi entisestään. Suomelle tulisi marionettikummileimäminen asema.

Suomessa jopa SDP:n puoluepäivien toimittajatapaamisessa suhtaututtiin skeptisesti lain siirtöön ja voimaantumoon: koska laista ei saa äänestää, puolueet eivät halua informoida kansalaisia sen sisällöstä ja mahdollisen voimaantumisen seurauksista.

Suomen hallitus aikoo viedä sopimuksen eduskuntaan helmikuussa. Vanhanen ja muut EU-johtajat haluavat välttää kansanäänestyksiä hinnalla millä hyvänsä, koska ne kaataisivat sopimuksen taas kerran. Ranskassa ja muuallakin liittovaltion vastustus on lisääntynyt rajusti kesän 2005 jälkeen. Niin meillä kuin muuallakin valtaeliitti jyrkistelee bunkkereissaan kansaa peläten: se ei rohkeen järjestää kansanäänestystä, se ei uskalla kertoa perustuslakiesityksen sisällöstä. Eliitin demo-

kratian vastaisuus kuvastaa rajatonta raukkamaisuutta, pelkuruutta.

Vaadimme kansanäänestystä perustuslakisopimuksesta. Vaadimme, että liittovaltion perustuslain teksti annetaan tiedoksi kansalaisille.

Veikkaan, että demokratian murskajaiset eivät mene ihan johtajien kaavajulien mukaisesti. Veikkaan, että esimerkiksi englantilaiset, joille hallitus lupasi vuosia sitten kansanäänestyksen ja tanskalaiset, joille maan perustuslaki takaa oikeuden äänestää sekä ranskalaiset ja hollantilaiset, joiden kansanäänestyksen tuloksen päälle omat johtajat aikovat kuseksia ja monet muut kansakunnat, joiden mielipiteelle ei anneta mitään arvoa, tulevat vielä kaatamaan johtajiansa suunnitelmat. Kyselytutkimuksen mukaan 60 prosenttia suomalaisista vastustaa EU:n perustuslakia. Eduskunnassakin 51 kansanedustajaa (25 %) on vaatinut kansanäänestyksen järjestämistä.

Pikkuhuterit eivät halua päästää kansaa vaaliurnille. Demokratia pannaan jäähyille, vain hallitsijat puhuvat.

Kansallisen itsemääräämisoikeuden aave kummittelee Euroopassa. Se haakee rauhaa ja rauhanomaista rinnakkaineloa ja yhteistyötä yli rajojen, vastustaa imperialismia, öljysotia, kansannurhia, -sortoa ja kauppasotia lietsovia blokkeja ja maailmanpoliiseja. Uskon, ettei Lissabonin sopimus tule voimaan 1.1.2009 ja että Suomi on valtiona olemassa tuon päivän jälkeenkin. Finis Finlandiae ei toteudu ja Suomi kuuluu itsenäisten valtioiden joukkoon.

Juhani Tanski

Osuustoiminta vaihtoehdoksi markkinavoimille

Entiset Elantolaiset olisivat toivoneet, että vanha Elannon logo ampiaisineen olisi jätetty paikalleen Helsingin Sörkan Kurvaan.

Osuusliike HOK- Elannon vaalit käydään 22.2.-7.3.2008. HOK- Elanto syntyi Helsingin Osuuskauhan ja Osuusliike Elannon yhdistämisen tuloksena. Aiemmin monet meistä keskittivät ostoja Elantoon. Elannon kaupallisuutta painottanut johto ei antanut arvoa tälle sitoutumiselle. Se unohti, että työväen osuuskuntien tarkoitus oli tuottaa kuluttajille hyviä ja hinnan- taan edullisia tuotteita sekä tukea työväenliikettä. Monet kysyvät, kannattaako vaikuttaa HOK-Elanossa? Kannattaako äänestää?

On muistettava, että tänäkin päivänä osuuskuntien palveluksessa on maailmanlaajuisesti 800 miljoonaa ihmistä ja vaikutuspiirissä vielä paljon enemmän väkeä. Osuustoiminta yhteiskunnallisen, valtiollisen ja kunnallisen toiminnan ohella on vastapainoa ylikansallisen pääoman vallankäytölle ja keino pitää talouden ohjaisa edes joltain osin tavallisten kansalaisten käsissä Siksi osuustoiminta on kanava, jota kautta voimme vaikuttaa.

HOK-Elanto on osuusliike poiketen osakeyhtiöstä, jossa äänivaltaa käytetään varallisuuden perusteella. Nyt tehtävämme on toimia pienituloisten ja tavallisten palkansaajien etujen puolesta näissä puiteissa ja ajaa ostohyötyksiä paremmiksi. Tehtävämme on ajaa

kotimaisuutta, reilua kauppaa ja ympäristöystävällisesti tuotettuja tuotteita kauppojen hyllyille. Meidän tulee puolustaa henkilöstön asemaa ja jäsenvallan vahvistamista, ettei yleiseen äänioikeuteen perustuvia osuuskuntia muutettaisi osakeyhtiöiksi, joissa äänioikeus määräytyy varallisuuden mukaan..

Emme kuitenkaan ole onnistuneet vielä kääntämään kehityksen suuntaa, jossa kaikki mikä on liittynyt työväenliikkeeseen ja julkiseen omistamiseen, on pyritty lopettamaan. Osuuskuntien lopettaminen on osa kehitystä, jossa valta siirretään pääomapiireille. Tehtävämme on tämän suunnan kääntäminen. Se edellyttää demokraattisen yhteisrintaman rakentamista työväenliikkeen parhaiden perinteiden pohjalta. Vaikka nyt on kyse HOK-Elanto-vaaleista, on kyse myös tästä vielä isommasta asiasta. Osuustoiminnan kenttää voidaan myös laajentaa esimerkiksi vaikkapa vanhus-, terveys- ja lasten päivähoitopalveluiden tuottamiseen, kun kuntien ja valtiollisen linja johtaa näiden palveluiden heikentämiseen.

Helsingin Osuuskauhan-HOK Elannon lähes puolella miljoonalla jäsenellä on 22.2.-7.3.2008 pidettävissä vaaleissa mahdollisuus vaikuttaa siihen jatkuuko kaupan keskit-

tämisen linja vai kehitetäänkö lähikauppaa, sosiaalisesti ja ekologisesti vastuullista osuustoimintaa sekä jäsenten ja työntekijöiden vaikutusmahdollisuuksia.

Kaupallista voitontavoittelua ja suurten yksiköiden tehokkuutta korostava linja ei ole osuusliikkeen jäsenten, asiakkaiden eikä työntekijöiden etu. Se sivuuttaa myös osuustoiminnan uudet haasteet osallistuvan demokratian, lähipalvelujen, ruokaturvan, ekologian ja reilun kehityskaupan edistämiseksi. Uhkana on osuusliikkeen muodostuminen vain muodollisesti omaisuutta hallinnoivaksi yhtiöksi, joka ei tarjoa vaihtoehtoa kapitalistiseen voitontavoitteluun perustuvilla markkinoilla. Puolustamme työväen ja kuluttajien itsenäisen, jäsenvaltaisen osuustoiminnan edistymistä periaatteita sekä HOK-Elannon jäsenten ja työntekijöiden etuja ja vaikutusmahdollisuuksia.

Käytä valtaasi HOK-Elannon vaaleissa. Suomen työväenpuolueen ja pienituloisten asiakkaiden ehdokkaat tarjoavat vaaleissa vaikuttamisen väylän niille, joiden mielestä kaupan keskittäminen yhä isompiin yksiköihin on väärä suunta. Tämän listan kautta vaikuttavat ne, jotka haluavat torjua osuustoiminnallisten ja yhteiskunnallisten toimintojen yksityistämisen ja lopettamisen

Vaihtoehto kaupan keskittämiseksi

Tulee estää kehitys, joka johtaa lähikaupan palvelujen karsimiseen. Lähikaupan palveluja on laajennettava ja monipuolistettava. Kaupan keskittämiseen suuriin hypermarketteihin ja etäälle asuinalueista on luovuttava.

Jäsenet ja on parannettava. Ostohyötyjärjestelmää on kehitettävä niin, että työttömät, opiskelijat ja muut vähävaraiset hyötyvät siitä nykyistä enemmän.

Osuusliikkeen tulee olla edelläkävijä työntekijöiden ja ay-liikkeen oikeuksien ja vaikutusmahdollisuuksien kehittämisessä. Työntekijöiden tulee saada valita edustajansa osuusliikkeen kaikkiin hallintoihin, myös hallitukseen. Myymälöiden ja muiden yksiköiden itsenäisyyttä tulee lisätä.

Pätkätöiden sijasta on lisättävä normaaleja kokoaikaisia työpaikkoja. Kaikille työntekijöille on taattava vähintään 4 tunnin yhtäjaksoinen työ samassa työpaikassa. Toisaalta on ryhdyttävä kokeilemaan työajan lyhentämistä ansiotasoa alentamatta esimerkiksi 6+6 tunnin työaikalammilla. Palkkahaitaria on kavennettava nostamalla pieni- ja keskituloisten työntekijöiden palkkoja.

Osuusliikkeen toimintaa tulee kehittää ekologisesti kestävä kehityksen periaatteiden mukaisesti. Tämä merkitsee lähikaupan kehittämisen ohella koko myymäläverkoston rakentamista niin, että joukkoliikenneyhteydet ovat hyvät eikä asiakkaiden ja työntekijöiden tarvitse turvautua yksityisautoihin. Osuusliikkeen on edistettävä terveellisten kotimaisten elintarvikkeiden ja luomutuotteiden saatavuutta, materiaalien kierrätystä ja energian säästöä. **HOK-Elanto ei voi suosia ydinvoimaa energiavaihtoehtona.**

Kehityskauppojen ja kehitysmaiden osuustoiminnallisten tuottajien kanssa on kehitettävä reilua ja suoraa kauppaa ohi ylikansallisten suuryhtiöiden. Osuustoiminnallisen liikkeen kansainvälistä yhteistyötä on kehitettävä vaihtoehtona ylikansallisten yhtiöiden vallan kasvu.

Osuusliikkeen tulee omassa toiminnassaan torjua kaikenlainen rasismi ja muu syrjintä. Osuusliikkeen hankinnoissa tulee olla takeet siitä, että tuotteiden valmistuksessa ei käytetä lapsityövoimaa eikä poljeta työntekijöiden oikeuksia.

Osuusliikkeen jäsenten vaaleilla valitseman edustajiston todellista päätösvaltaa on lisättävä niin osuusliikkeen kuin sen hallitsemien yritysten johtamisessa. Helsingin Osuuskauhan Elantoa ei saa muuttaa osakeyhtiöksi, jossa päätösvalta olisi jäsenten sijasta suoramistajilla.

HOK- Elannon tulee olla itsenäinen myös suhteissa S-ryhmään. Osuustoiminnan kehittäminen myös tuotannossa on tärkeää, jotta kaupan kehitystä eivät määrää suuret kansainväliset yhtiöt.

HOK Elannon pitää kehittää hyvät yhteistyösuhteet Tradekaan ja pidättäytyä tukemasta hankkeita, jotka tähtäävät Tradekan itsenäisen toiminnan lopettamiseen.

Helsingin Osuuskauhan Elannon edustajiston vaalissa on kyse osuusliikkeen suunnasta. Jokainen ääni työväen ja edistysmielisen osuustoiminnan periaatteiden puolesta on tärkeä!

Keskustelu jatkuu Suomen tiedejärjestelmän tilasta

Kauppakorkeakoulun tietojenkäsittelytieteiden emeritusprofessori Markku Sääksjärvi esittää otsikolla 0Huippuyliopisto huijaa teollisuutta0 Talouselämä-lehdessä 22.11. aika pitkälle samoja näkökulmia joita myös Kansa Ääni 5/07 toi esiin kirjoituksessa 0Tiedeyliopistojen tehtävä: tiede vai innovaatiot0.

Tekniikan tohtori Markku Sääksjärvi on Helsingin kauppakorkeakoulun tietojenkäsittelytieteiden emeritusprofessori (1983-2006). Hän on toiminut dosenttina Teknillisessä korkeakoulussa ja luennoinut myös siellä ohjelmistoinnovaatioista.

Professori Sääksjärvi tarkastelee kysymystä kapitalistisen kannalta, mutta hänen perustelunsa ovat tieteellisiä. Hän toteaa mm. seuraavaa:

0 Huippuyliopistohanke eli Teknillisen korkeakoulun, Kauppakorkeakoulun ja Taideteollisen korkeakoulun

yhdistäminen uudeksi kansainvälisen huipputason innovaatioyliopistoksi on problemaattinen. Hankkeen perustelut eivät nimittäin rajoitu akateemisen tutkimuksen tason nostamiseen. Sekä teollisuuden edustajien vaatimukset että hankkeen epävirallinen nimi 0Innovaatioyliopisto0 viittaavat päinvastoin odotuksiin tuottaa suoraan talouselämää ja teollisuutta hyödyttäviä uusia tuotteita ja palveluja. 0

0Kansainvälinen avoin tieteellinen tutkimus menee toiseen suuntaan. Onko uskottavaa, että nyt kaavailuilla hallinnollisin ja johtamisjärjestelyin syntyy sellainen uusi poikkitieteellinen yliopisto, joka kykenee sekä teoreettiseen huippututkimukseen että tutkimustulosten kaupallistamiseen elinkeinoelämän tarpeita varten? Kysymys on tärkeä, koska teollisuudesta itsestään on kaavailtu merkittävää rahoittajaa säätiömuotoiselle huippuyliopistolle valtion

jäädessä taka-alalle. Säätiörahoituksen ohella uudella integraatioyliopistolla on kova paine ansaita rahaa eikä vain käyttää sitä. Perustutkimus on kuitenkin aina riskisijoitus. Siksi perustutkimuksen kustannukset eivät oikeastaan kuulu teollisuuden kannettaviksi. Yritysjohdajien sijoittaminen uuden yliopiston hallitukseen ei muuta tilannetta miksiään.0

0 Viranomaisia huolestuttaa maamme yliopistojen kyvyttömyys ansaita omalla osaamisellaan eli hyödyntää tekemäänsä keksintöjä kaupallisesti. Vuoden vaihteessa voimaan astunut uusi keksintölaki laajentaakin merkittävästi yliopistojen valtaa. Laki antaa yliopistojen henkilöstön keksintöjen kaupallistamisessa ensisijaiset oikeudet yliopistoille itselleen. Yliopistojemme odotetaan siis ansaitsevan yhä suuremman osan budjetistaan omalla spin-off-yritystoiminnallaan tai myymällä patenttioikeuksiaan. Tämä

on kuitenkin väärä suunta, joka muuttaa yliopistot aikaisempien tutkimuskumppaniensa eli yritysten omien tutkimus- ja kehitysyksiköiden kilpailijoiksi. 0

0Yhä useamman tutkijan ja myös yrityksen on yhä helpompaa päästä käsiksi uusimpiin tutkimuksen tuloksiin. Tämä kiristää nopeasti kilpailua huipputieteissäkin, ja tuloksiin pääsevät viiveellä käsiksi myös ne, jotka eivät ole itse rahoittamassa hankkeita. Pitää vain osata lukea ja ymmärtää tuloksia. Kansainväliseen akateemisen tutkimuksen kärskeen tähtääviltä tiedeyliopistoilta ei ole tällöin järkevää vaatia sovelluksia eli patentoituja keksintöjä ja yritystoimintaa. 0

0 Suunnitelma uudesta laaja-alaisesta innovaatioyliopistosta on mielestäni teollisuuden, jopa kreatiivisen mediateollisuuden harhaan

johtamista. 0

<http://www.taolouselama.fi/docview.do?fid=1266481>

(Jos maassa olisi tieteellisen eikä hallinnollisen periaatteen organisoitu kunnollinen Tiedeakatemia, joka olisi viimekätisessä virkavastuussa valtiokoneistossa oikean ja adekvaatin tiedon erottamisesta väärästä, eikä rahoituspäätöksiin vilpillisesti tutkimusta vain nsopiviin tuloksiin ohjaava salakähmäinen rahoituslaitos, olisi maan yksittäisillä tiedeyliopistoilla myös huomattavasti pidempi liikekanaru erilaiseen tiedettä sivuvaan toimintaan, esimerkiksi fibnes-yliopistotoimintaan, ilman että järjestelmä muuttuisi epätieteelliseksi. Maamme tieteellisen elämän kaikkein pahin ongelma ei siis taida olla väärin organisoitu Innovaatioyliopisto, vaan väärin organisoitu Suomen akademia... RK/Kä

öVTT saneerausohjelman puristuksessa

Valtion Teknillinen Tutkimuskeskus (VTT) tunnetaan suuren yleisön keskuudessa puolueettomana ja pätevänä tutkimus- ja testauslaitoksena. mutta öuuden ajan ilmiöt yksityistämiseen, ja irtisanomiseen ovat yltäneet myös sinne. Sen on saanut henkilöstö ökoeka nahoissaan viimeisen 12 vuoden kuluessa useita kertoja.

Kaikki tämä lähti liikkeelle 80-luvun puolivälin jälkeen, kun työ-sopimuslakia muutettiin niin, että irtisanomiset mahdollistettiin tuotan-nollis- taloudellisten syiden perus-teella. Tämä on toiminut eräänlaisena irtisanomisautomaattina.

Aina kun on taloudellisia vaikeuk-sia irtisanotaan työntekijöitä. Tuo-tannollis-taloudelliset irtisanomiset alkoivat sen jälkeen kun vuoden 1993 kansainvälisen asiantuntijatyo-ryhmän lausunnossa todettiin, että henkilöstö on öatominpommio VTT:llä. Ensimmäisessä tuotannollis-taloudellisin syin suoritetussa sanee-rausvaiheessa vuoden 1994 alussa menetti työpaikkansa n. 200 henkilö-lä. Erilaisissa muodoissaan vastaava saneeraus on jatkunut. On ollut organisaatiouudistuksia ja irtisa-nomisia. Työntekijät kokevat, että yli 10 vuoteen talossa ei ole ollut normaalia työilmapiiriä.

Saneeraukset ovat koskeneet pal-jolti rakennusala (puu-, betoni- ja yhdyskunta). Viimeksi v. 2003 Rakennus- ja yhdyskuntateknikan puolelta saneerattiin n. 50 osaavaa työntekijää. Silloin henkilökunta osoitti laajasti mieltään tunnuksella öosaamista ei saa hävitää. Ihmet-telyä herättää se, että ikään kuin Suomessa ei enää rakenneta. Samoin ihmetellään laajasti sitä, että VTT:n piirissä selvästi suuntaudutaan puuttutkimuksen lopettamiseen, vaikka maamme edelleenkin elää puusta.

Tänä päivänä on meneillään sanee-rauksen uusi aalto. Huonosti toteu-tettu ja kallis organisaatio-uudistus aiheutti viime vuonna huomattavat

VTT:n työntekijät osoittivat ensimmäisen kerran mieltään työpaikkojensa puolesta v. 1994.

tappiot ja VTT:n tulos osoitti viime vuonna yli 5 milj. ö alijäämää. Tappiota on aiheuttanut myös se, että VTT:llä on tehty tarpeeseen nähden ylimitoitettuja rakennus-investointeja ja ne rasittavat koh-tuuttomasti tulosta. Tämä johti siihen, että VTT:llä alkuvuodesta irtisanottiin lähes 30 työntekijää.

Sitten kesä- ja syyskaudella käy-tiin keskusteluja pakkolomista, jolla olisi voitu kompensoida ennakoitua tappiota. VTT:n johto ei kuitenkaan ökennytö tekemään päätöstä siitä, miten pakkoloma toteutetaan. Henkilökuntajärjestöt esittivät yhdessä, että lomaudetaan koko henkilökunta, myös johto, pariksi viikoksi. Näin olisi ennakoituja tappioita voitu korjata. Tähän johto ei ollut valmis.

Syksyllä pääjohtaja sitten ilmoitti, että lomautuksia ei tule. Mutta välittömästi tämän jälkeen ilmoitetiinkin, että 120 työntekijää joutuu YT- neuvottelujen piiriin. Tämä oli kova pommio. Nyt toteutuneet henki-löstösaneeraukset ovat merkinneet n.

60 työntekijälle ökenkääö. Koko vuoden henkilöstövähennysten saldoksi tulee n. 90 työntekijää. Tässä ovat mukana suoraan irtisanotut, eläkejärjestelyin hoidetut, määrääi-kaisiksi siirretyt ja irtisanoutumis-rahan turvin itse irtisanoutuneet.

Tälläkin kerralla suuri osa on edelleen kuulunut entisen rakennus- ja yhdyskunta-alueen piiriin. Huo-mattava osa saneeraustoimientiteiden kohteeksi joutuneista on kuulunut myös ns. konsernipalvelujen piiriin (mm. sihteerit). Näin tappiollisen organisaatiouudistuksen kustan-nukset maksatetaan sihteerien selkä-nahasta. Tämän linjan tekee huoles-tuttavaksi se, että ns. Valtion tuot-tavuus-ohjelman mukaisesti tällaiset tilanteet tulisi hoitaa niin, että ketään ei irtisanota. VTT:lla näytään toteu-tettavan tuottavuusohjelmaa kui-tenkin tällä tavalla.

Yksi syy tällaiselle politiikalle piilee myös ns. liikelaitostamis-poliitikassa. Liikelaitostaminen on

suomalaisen yhteiskunnan kukkanen, jolla valtion väras-to laitetaan ötoimi-maan tehokkaasti. Sen mukaisesti bisnekset tehdään liikelaitoksen puiteissa ja näin vähennetään väkeä valtion budjettitoiminnan piiristä. VTT:llä on puuhattu laitoksen liike-laitostamista ja sen olisi tarkoitus astua voimaan vuoden 2009 alusta.

VTT:n tilanteesta antoi palkansaa-järjestö Pardia seuraavan tiedotteen:

VTT henkilöstön saneeraus-ohjelman puristuksessa

Palkansaajajärjestö Pardian pu-heenjohtajan Antti Palolan mielestä valtioneuvoston marraskuussa päät-tämälle irtisanoutumiskorvaukselle tuli liian pikaisesti käyttöä Valtion Teknillisen Tutkimuskeskuksen VTT:n henkilöstön saneerauksessa.

- Henkilöstöä ei tarvitse irtisanoa tai houkutella irtisanoutumaan, jos virastot toimivat henkilöstön asemaa organisaation muutostilanteissa koskevan valtioneuvoston periaate-päätöksen mukaisesti.

Yt-neuvottelut VTT:ssä päättyi-vät marraskuun lopussa jo toista-miseen tänä vuonna. Neuvottelujen alkaessa henkilöstön vähentämistarve oli 120 henkilöä, mikä tarkoitus 66 henkilöön. Näistä on nyt 48 irtisa-nottu tai irtisanoutunut. Maaliskuun loppupuolella VTT irtisanoi jo 26 henkilöä.

Pardia on huolissaan henkilöstön oikeusturvasta.

- Vaikka irtisanoutumiskorvauksen tulisi olla vihoviimeinen keino näissä ikävissä tilanteissa, niin nyt näyttää siltä, että VTT ei yritäkään etsiä muita töitä irtisanomisuhan alaisille, vaan tarjoaa ainoastaan irtisanou-tumiskorvausta. Irtisanomisen sijaan muutostilanteissa ihmisten tulee siirtyä työstä toiseen hyvän henki-löstöpolitiikan mukaisesti, Palola muistuttaa.

- Surullista, mutta kovin tuttua VTT:n tapauksessa on myös se, että yt-menettelyssä mukana oli yli 57-vuotiaita, mittavan työuran tehneitä osajia reilut 30 prosenttia ja 45-57-vuotiaita pitkään palvelleita oli 40 prosenttia, Palola harmittelee.

VTT:tä ollaan muuttamassa viras-tosta liikelaitokseksi. Liikelaitosta-minen sisältyy hallituksen tuotta-vuusohjelmaan. VTT:n saneeraukset ovat suoraa seurausta tuottavuus-ohjelmasta.

Palkansaajajärjestö Pardia on järjestäytynyt valtaosa valtion palveluksessa olevasta henkilöstöstä. Pardian kokonaisjäsenmäärä on noin 70 000 jäsentä, joista enemmistö työskentelee valtion virastoissa, yliopistoissa ja tutkimuslaitoksissa sekä osa liikelaitoksissa ja yrityk-sissä. Pardia on STTK:n suurimpia jäsenliittoja. Pardiaalaisessa Valtion Tutkimusalojen Tekniset Toimi-henkilöt VATE ry:ssä on noin 1 200 jäsentä.

Lisätietoja: Palkansaajajärjestö Pardia puheenjohtaja Antti Palola, p. 075 324 7501, gsm 040 509 6030 ja VATE ry:n pääluottamusmies Jaakko Muilu, p. 020 722 5476, gsm 0400 703 160.

TULOJA JA POLITIIKKAA

Viime keväänä oli eduskunta-vaalit. Ennen vaaleja on tapana antaa vaalilupauksia, näin ta-pahtui viime keväänäkin. Eihän vaalilupauksissa sinänsä mi-tään kummallista ole, niitä on annettu maailman sivu. Kum-mallista tällä kertaa oli kokoo-muksen antama lupaus ötsa-arvoö TUPO:sta ja koulutetuille naisvaltaisille matalapalkka aloille jaettavasta kuoppakorotuksesta!

Kansa palkitsi nämä lupaukset antamalla äänensä kokoomukselle, joka saavutti historiansa suurimman vaalivoiton. Vaalit olivat ja menivät ja niiden mukana menivät myös lupaukset.

Kokoomuksen puheenjohtaja Jyrki Katainen olisi varmaan mielellään unohtanut sen mitä oli tullut luvatuksi. Hän varmasti toivoi, että matalapalkkaiset naisetkin olisivat unohtaneet.

Mutta kuinka he olisivat tilinau-hansa olemattoman pientä loppu-summaa ihmetellessään voineet unohtaa. Katainen ja kokoomus varmaan luotti vanhaan hokemaan:

Keskiverto kansalaisen poliittinen muisti ei riitä kahta viikkoa pidem-mälle. Nyt nämä eliitti porvarit saivatkin tuta, että asuntolainojen, kiskurivuokrien ja muiden laskujen kanssa tuskailevien, työtaakan alla nääntyvien nälkäisten hoitajien muisti onkin monin verroin pidempi.

Sairaanhoitajien etujärjestö TEHY esitti reippaat palkan korotus tavoit-teet i ja miksei olisi esittänyt, kun heille ennen eduskuntavaaleja oli sellaiset jo luvattu!- Kuinkas kävi? Nyt nähtiin sek, ettei se olekaan keskivertokansalainen, vaan kokoo-musporvari jonka muisti ei riitä kahta viikkoa pidemmälle!Eivät ollenkaan meinanneet muistaa lupauksiaan. Hyvä kun eivät väittäneet, ettei mitään vaaleja ole ollutkaan.

TEHY otti kovat keinot käyt-tönsä joukkortisanoutumiseen. Se oli Suomen oloissa poikkeuksellinen tapaus. Hoitajat pistivät itsensä likoon asianasa puolesta. On kova tempu ottaa loppuilli, varsinkin kun ei lopputuloksesta ja loppuelämän työpaikasta ole sen jälkeen mitään

takeita! TEHY sai vaatimuksensa, ainakin osittain, läpi ja hoitajat saivat pitää työnsä. Kerrankin joku ammat-tiilitö näytti ja käytti hampaitaan.

Mitä teki muu AY-liike? Riensikö se TEHY : n avuksi ja tueksi? Mitä vielä. Kyllä sekin hampaitaan olisi näyttänyt jos sillä sellaiset olisi. Ne on pudonneet jo ajat sitten, pelkät ikenet on jäljellä.Niillä se sitten irvisteli, eikä suinkaan työnantajalle, vaan hoitajille! Opettajien OAJ:n puheenjohtaja etunenässä. Hän näytti selvästi olevan kateellinen kun muut saivat enemmän kuin edusta-mansa opettajat. SAK ei liioin tukeaan kuuluttanut, pikemminkin päinvastoin.

Ainoa suoraselkäinen liitto olikin Antti Rinteen johtama Toimihenkilö-unioni, joka ilmoitti aloittavansa tukitoimet, jos hoitajien vaatimuksiin ei ennen irtisanoutumisen voimaan tuloa suostuta.

Myös maan hallitus ilmoitti tuki-toimista. Eikä vain ilmoittanut, vaan otti ne käyttöön. Rajut keinot ot-tikin. Valitettavasti hallituksen tuki-

toimi kallistui työnantajan puolelle, hoitajia vastaan. Hallitusherrat olivat muka huolissaan potilas turval-lisuudesta ja äänestyttyivät edus-kunnalla voimaan pakkotyölain, jonka perusteella irtisanoutuneet hoitajat olisi voitu pakottaa työhön! Se on ennen kuulumatonta.Suomen eduskunta, vaikkakin äänestyksen jälkeen, säätää pakkotyölain!!!

Hallitukset ovat viime vuosina itse omilla säästö päätöksillään aiheu-taneet sen, että ihmiset kärsivät ja kenties pitenevät hoidon puutteeseen yhä pitenevässä leikkaus ja muissa öhoitöönoissa.

Nyt sitten olisi hoitajat laitettu pakkotyöhön potilasturvallisuuteen vedoten! Eikä säästöpäätösten tekijät pitäisi laittaa vastuuseen teostaan?

Käydyn liittokohtaisen TES- kierroksen jälkeen voidaan todeta, että palkankorotukset olivat suurem-mat kuin keskitetyillä TUPO kier-roksilla on saatu mies muistiin. Korotukset olivat pienimilläänkin kahdeksan prosentin luokkaa. Päämi-nisteri Matti Vanhanen puhuihin jo

kauniisti nykyisten sopimusten päätyttyä solmittavasta ömoder-nisaio TUPO ratkaisusta, jossa otettaisiin huomioon liitto kohtaistet- ja yritysten tarpeet. Jotenkin tuntuu, että Vanhanen on enemmän huolis-saan niistä yritysten(osingon saa-jien)tarpeista.Onkin mielenkiintoista nähdä miten yritysten jakamat osingot tänä vuonna kehittyvät.Viime vuonnaan yritykset jakoivat liki neljäkymmentä prosenttia enemmän osinkoina kuin edellisenä vuona.Tuskin tämänkertaisetkaan palkan korotukset osinkojen kasvua leikka-sivat.

Työnantajaliitto teknologiateol-lisuus ry vastasi pääministerin tuo-haaveisiin toteamalla, ettei men-neeseen ole paluuta.Sen mielestä palkan korotuksista pitäisi sopia työpaikalla, mieluummin henkilökohtaisella tasolla.-Kun siihen lisätään lakko oikeuden rajoitus puheet ja pakkotyölait, niin eipä hyvältä näytä työtäteävän tulevaisuus.Ei kuiten-kaan luovuteta, vaan jatketaan tais-telua paremman huomisen puolesta.

Markku Nieminen

Työväenluokka ja koulujärjestelmä

Opiskelijat ovat viime vuosina myös havahtuneet vaatimaan korjauksia omaan asemaansa. Tässä ylioppilaat vaativat korotuksia opintotukeensa, jota ei oltu nostettu 15 vuoteen.

ÖTyöväenluokalla tarkoitetaan historiallisen luokkakehityksen lopputuloksena syntyneitä väestöryhmiä, joka on taloudellisten pääomien, peruskoulua korkeamman koulutuksen ja yhteiskunnallisten valtaroolien ulkopuolella, määrittelyn työväenluokan kriteereitä edellisessä Kansan Äänen numerossa.

Keskimmäinen luokkakriteeri, eli koulutuksen merkitys, työväenluokan määrittäjänä kaipaava saamani palautteen mukaan tarkennusta. Teen sitä tässä jutussa. Tarkkaan ottaen jokainen noista kriteereistä kaipaava tarkennusta silloin jos määritelmää halutaan soveltaa yksityiskohtaisesti jokaiseen ihmiseen varsinkin luokkien raja-alueella.

Työväenluokan rajaaminen tai ylipäänsä yhteiskuntaluokkien rajaaminen yksilöittäin luokkien raja-alueella on ilmeisesti mahdoton tehtävä, mutta myös epäoleellinen tehtävä. Luokat ovat rajoitultaan joustavia ja jatkuvasti muuttuvia, lähinnä tilastollisesti tiedostettuja, mutta reaalisesti olemassa olevia ryhmiä. Oleellista on mielestäni yhteiskunnallisen luokkakehityksen suunnan jatkuva huomioiminen. Sen avulla voidaan tarkastella myös Suomen koulujärjestelmän suhdetta luokkien olemassaoloon, uusintamiseen, ja kehitykseen järkevästi ja riittävällä tarkkuudella.

Ehkä luokkarajoja ja koulutuksen suhdetta luokkakehitykseen olisikin viisaampaa lähestyä yhteiskuntaluokkien tehtäväalueiden kautta. Porvariston roolina on taloudellisten pääomien yksityinen omistaminen, ja sen avulla maksamattoman työn haltuunotto, riisto, pääoman kasvattaminen ja kasaaminen. Yksittäisen porvarin ihanteena on rikastuminen, koska vain sen katsotaan tuovan vapautta yksilölle. Porvaristo on samalla kaikkein haavoittuvuin luokka. Se voidaan näet korvata muilla luokilla, kuten historiassa on tapahtunutkin.

Työväenluokan tehtävänä on puolestaan lisäarvon luominen, kaiken aineellisen rikkauten tuottaminen ja myös sen kuluttaminen palkkatulonsa määrän mukaisesti. Työväenluokan on pääasiassa kansantuloa tuottava luokka, mutta sitä on myös

osa pikkuporvaristosta. Toisaalta työväenluokkaa on myös ei-aineellisia hyödykkeitä tuottavassa työssä, sielläkin se on vallankäytön ja riiston kohteena. Työvoimatavaran (sisis ihmistyövoiman) tuottamista ja uusintamista suorittavat alat (kuten opetusalat, sairaalat, hoitolaitokset ja muut ko. palvelualat) tekevät aineellista tavarantuotantoa, siis kansantuloa tuottavaa työtä ja kuuluvat työnjaollisesti eittämättä työväenluokkaan.

Tärkeintä on muistaa, että työväenluokan historiallisena olemuksena kaikilla tuotannon aloilla kapitalismissa on olla vallankäytön ja riiston kohde. Varsinkin porvaristo haluaisi betonoida työväenluokan ikuisesti vallankäytön ja riiston alaisuuteen.

Sivistyneistö ei ole samassa mielessä itsenäinen luokka, kuten porvaristo tai työväenluokka, vaan se vasti itselleen aina isäntäluokan. Sivistyneistön yhteiskunnallisena roolina kapitalismissa onkin toimia porvariston apuluokkana, kapitalismin etujoukkona, työväenluokan aivopesijänä ja vallanpitäjänä porvariston lukuun. Ellei porvaristoa olisi, sivistyneistöstä eriytyisi nopeasti omistava porvaristo, kuten Venäjällä tapahtui. Edesmennyt sosialismin etujoukko NL:ssa erosi kapitalismin etujoukosta kuitenkin siinä, että se oli luokka sinänsä, itsellinen luokka, koska siinä oli yhtyneenä (tuleva)porvaristo ja sivistyneistö.

Yleisesti ottaen sivistyneistön työ (kasvatus-, hoito- ja palvelutyöt lukuun ottamatta) ei ole kansantuloa tuottavaa, kuten poliittisen järjestelmän toiminta, valtion, oikeuslaitoksen, median, pankkijärjestelmän jne. ylläpito osoittavat. Nämä kuuluvat porvariston työstäjäluokkaan, ja ovat sen vuoksi olemassa. Siinä tehtävässä porvaristo ja sivistyneistö leikkaavatkin luokkina hyvin vahvasti toisiaan. Tutkimustyö, tekninenkin, on tiedostamista, eikä aineellista tuotantoa.

Sivistyneistö, jos mikä, on hyvin ristiriitainen luokka. Sivistyneistön ötoisinaijattelevienö pieni ryhmä ilmentää osaltaan juuri sitä. Pienuedestaan huolimatta se vetää sivistyneistöä työväenluokan suuntaan

milloin voimakkaammin, milloin heikoimmin, toimii työväenluokan liittolaisena ja apuna, mutta se ei voi korvata eikä estää työväenluokan omaa liikettä. Tosin sillä on aina ollut ilmeinen pyrkimys ja halu johtaa työväenluokkaa. Sen vuoksi meidän toisinaijattelijoiden tulee pitää jatkuvasti yllä sivistyneistön ja työväenluokan yhteen sulauttamisen tavoitetta. Silloin tämä ongelma on tiedostettu, siihen etsitään ratkaisua.

Tulevaisuuden sosialismissa etujoukkoa ei tarvita, koska sivistyneistö ja työväenluokka ovat yhtyneenä, voisiko sanoa luokaksi itseään eli koko yhteiskuntaa varten. Porvaristoon siinä järjestelmässä ei ole, koska koko luokkajako on hävinnyt, sen seurauksena, että pääomat (kaikki kolme lohkoa) on palautettu yhteiseen omistukseen, hallintaan ja päätösvaltaan.

Tällä hetkellä peruskoulun (9 i 10 luokan) jälkeen koko ikäluokka saa joko lukiokoulutuksen tai ammatillisen peruskoulutuksen (Ne siis haluaisin yhdistää ja liittää varsinaiseen peruskoulutukseen). Nykyään peruskoulun jälkeistä koulutusta nimitetään keskiasteen koulutukseksi. Minun toiveini mukaan keskiasteen koulutuksen tulisi alkaa vasta laajennetun perusopetuksen jälkeen. Tällaisen, niin sanotun polyteknisen peruskoulutuksen, tulisi koskea koko ikäluokkaa, ja jokaisella oppilaalla olisi yhtäläinen mahdollisuus jatkokoulutukseen haluamallaan alalla. Tällaista koulua on kokeiltu varsin paljon Suomessa ja Ruotsissa, ja varsinkin DDR:ssä se oli vallitseva koulujärjestelmä, ja siitä on pelkästään hyviä kokemuksia. Tällainen uusi laajennettu peruskoulu menettäisi yhteiskunnallista luokkajakoa uusia tavoin ominaisuuden.

Kaikki sellainen koulutus, johon nykyinen peruskoulu antaa oikeuden, on pelkästään työväenluokalle tarkoitettua duunarikoulutusta, jonka useimmat vii hankkia myös oppisovimusteitse tai työkokemuksen kautta. Totta on, että näiden avulla voi saada varsin korkean ammatitaidon. Kokenut timpuri pihlittää monessa tapauksessa rakennusmestarin ja insinöörin rakentamisen tiedoissa ja taidoissa, mutta timpuri ei voi korvata rakennusmestaria ja

insinööriä ns. herrantehtävissä.

Koulujärjestelmän tehtävänä siis on seuloa etujoukkokoulutukseen kelpaamaton aines jokaisesta ikäluokasta. Ne eivät voi jatkaa lukiossa. Tuo hylätty lapsijoukko jatkaa kulttuuriperinnön haltuunottoa peruskoulupohjalta. Se sivistyspolku on kuitenkin varsin nopeasti kuljettu loppuun, koska se ulottuu vain työnjaon edellyttämiin suorustehtäviin, joihin ei voi sisältyä työnjohdollisia tai muita pääoman etujen valvomista johtuvia tehtäviä.

Opiskelijajoukon valikointi ja karsinta jatkuu myös lukiossa ja lukiokoulutuksen jälkeen, ja monet lukion käyneet joutuvat sen seurauksena palaamaan duunarisyvyyteeseen linjaa. Niinpä sellainen lukiopohjainen teknisammattilinen koulutus, joka on vapaata pääoman etujen valvonnasta, tuottaa ammatin, jossa tehdään duunarin työtä. Jos tällaisia kännykkäinsinöörejä on olemassa, he kuuluvat ilman muuta työväenluokkaan. (Kuten sanottu, luokkarajat eivät ole tarkkarajaisia, eikä tällainen hiusten halkominen välttämättä kuulu enää yhteiskuntaluokkien teoreettiseen erittelyyn.)

Pääperiaate koulutuksen suhteesta luokkajakoon on kuitenkin selvä: Toiminta, joka kohdistuu toisen ihmisen hyväksikäyttöön tai edesauttaa hyväksikäyttöä, on porvariston, ei työväenluokan toimintaa, ja ammatti, jonka nimissä sitä harjoitetaan, ei ole työnjaosta johtuva työläisammatti. Vastaesimerkiksi ei käy timpuriporukan nokkamies, sillä hän on pikemminkin työporukan kokenut luottohenkilö kuin työnjohtaja. Yksitysyrittäjää, jos sillä ei ole palkkattuja työntekijöitä, ei mielestäni voida pitää porvarina, olkoonpa sen koulutus mikä tahansa.

Sivistyneistöäineksen ensimmäinen konkreettinen erottelu ikäluokasta tapahtuu siis lukion valintakokeissa tai peruskoulun päättötodistuksen keskiarvon perusteella, vaikka näin ikävää asiaa ei tuona herkkänä hetkenä tiedostettaisikaan.

Työläislapsen vanhemmat ovat ansaitusti ylpeitä, jos heidän aarteensa pääsee lukioon eikä joudoudu ammatilliseen peruskoulutukseen. Raadollisen valikoinnin perusteena ovat opettajien koulutuksessa, opetuksen sisällössä ja koulun käytännössä omaksumat porvariston ja sivistyneistön arvojärjestelmästä kiteytyneet kriteerit.

Jos lukee Hannu Simolan väitöskirjan Paljon vartijat, jossa Simola käy läpi Suomen kansanopetuksen vaiheet Cygnaeuksesta Martti Ahtisaaren allekirjoittamaan perusopetuslakiin voi vakuuttua, että valikointia todella tapahtuu, on aina tapahtunut, eikä sitä tapahdu ainoastaan lukioon pyrittäessä, vaan jo peruskoulun 1. luokalta lähtien. Valikointi suoritetaan ns. kouluarvosteluna, jonka kriteereinä ovat juuri nuo numeromuodon saaneet luokkaedut.

Koska etujoukko ei voi luokkayhteiskunnassa olla liian suuri, valikointi on välttämätöntä. Oppilaiden keskuudessa se muuttuu lopulta keskinäiseksi kilpailuksi paikasta valiojoukossa aina poliittiseen eliittiin saakka.

Nykyinen koulujärjestelmäme toimii siis luokkajoon uusinajana ja sivistyneistön rekrytointijärjestelmänä Suomessa. Tässä järjestelmässä ei lopultakaan paina kovin paljon tieteellisyys ja totuuden etsiminen, kuten yliopistojärjestelmän suuntautuminen irti tiedeyliopistosta kohti innovaatioiden tekemistä osoittaa.

Peruskoulun laajentaminen lukiota ja ammatillista peruskoulua koskeva kehityksenä peruskouluksi, joka takaa kaikille muodollisesti esteettömän mahdollisuuden jatkokoulutuksen on välttämätön ja kiireellinen tehtävä. Se onkin vallankumouksellinen tavoite, sillä se johtaa ennen pitkää sivistyneistön ja työväenluokan sulautumiseen yhteen. Se olisi toivoo antava kehityssuunta.

Heikki Typpö

Murharyhmä-Felipe Gonzalez johtamaan EU:n öviisaidenö neuvostoa...!

No nyt vasta myrkyn lykkäsi EU:ssa

Felipe Gonzalez nousi Espanjan pääministeriksi 1982. Hänen hallituksensa sisäministeri Jose Barrinuevo ja valtionturvallisuusjohtaja Rafael Vera tuomittiin 10 vuoden vankeuteen Argentiinan sotilasjunttien tyylisten MURHARYHMIEN organisoimisesta poliittisia vastustajia, muodollisesti erityisesti Baskimaan separatisteja vastaan. Kansalliskaartin johtaja Louis Roldan tuomittiin 28 vuoden vankeuteen väärinkäytöksistä. Gonzalezin hallitusta syytettiin ainakin 27 nimeltä mainitun baskin murhasta, joista osa oli Ranskan puolelta kidnappattuja Ranskan kansalaisia. Että sellaista euroyhteistyötä. Oli Gonzalez murhien todellinen organisoija tai, alkeellistakaan VIISAUTTA hänen ei voi katsoa osittaneen, ainakaan alaistensa ohjauksessa...

Herää kysymys, onko tämä uhkaus EU:n vastustajia kohtaan herra myös kysymys, koska saadaan päätöksen ETA:n öpuheenvuoroö, ja sellaiseenkö tässä nimenomaan onkin tädäty...

Risto Koivula, DI, Tampere

http://topics.nytimes.com/top/reference/timestopics/people/g/felipe_gonzalez/index.html

Työväenpolitiiikkaa työväen ja...

Uuden vuoden tervehdykset 2008

Kommunistien Liitto ry

EU:n Vastainen Kansanrintama ry
Sodan ja Fasismien Vastainen Työ SFT ry
Suomen Työväenpuolue rp
KTP:n Helsingin Piirijärjestö ry
Kommunistien Hermannin-Vallilan osasto ry
KTP:n Itä-Helsingin osasto ry
Helsingin Työväen Vappumarssiyhdistys ry
Hermannin Naiset ry
Juche-aatteen Opintoyhdistys
Hämeenlinnan Sivistys- ja Kulttuurityö ry
Kominform
Helsingin Betonirautoittajat, RL:n os. 280

Oskari Lahtinen

Reino Lahtinen
 Jorma Kunnas
 Pekka Kokkinen
 Reijo Tamminen
 Risto Uusitalo
 Esko Auervuolle
 Osmo Kuusisto
 Jouko Pääkkö

SFT/ Hallitus

Timo Kangasmaa
 Esko Auervuolle
 Reijo Katajaranta

Helsinki

Matti Laitinen
 Aarni Mietala
 Elli Mietala
 Sakari Kuusmin
 Viljo K
 Harri Jalo
 Paavo Heikkinen
 Eino Lindroos
 Kaarina Heikkinen
 E Pulkkinen
 Kai Kontturi
 Raika Kontturi
 Ari Kukkonen
 Irja Kukkonen
 Anna Saarelainen
 Heikki Männikkö
 Tarja Männikkö
 Ingrid Hämäläinen
 Bertta Laine
 Hannele Salava
 Ville Rahikainen
 Esa Hermonen
 Seppo Pakarinen
 Heikki Sipilä
 Pekka Tiainen

Espoo

Teuvo Vikman
 Hannu Kautto

Espoo, Otaniemi

Leino Pertti
 Heikki Männikkö
 Jaakko Muilu
 Katja Sissi
 Elina Kämppe
 Mishka ja Rontti
 Pentti Ek

Markku Nieminen

Karkkila

Helli Nikander
 Vilho Nikander
 Timo Nieminen
 Keijo Salmi

Nummi-Pusula

Eero Selviö
 Eila Heinonen

Porvoo

Matti Wahrman
 Pirkko Nokkala

Risto Lajunen
 Seppo Sipilä
 Timo Turunen
 Pertti Pettersson
 Simo Hangelin
 Kari Nieminen

Mäntsälä

Kirsti Manninen
 Seppo Peltola
 Tiina Kivivirta
 Ari Kivivirta
 Salla Kivivirta
 Saana Kivivirta

Nokia

Erno O.A. Laitinen

Vähäkyrö

Lyyli Kujala

Jämsänkoski

Reino Welling
 Mirja Welling
 Erkki Flyktman

Kotka

Jari Rantanen
 Teresia Engström
 Niko Rantanen
 Jyri Rantanen

Lahti

Juha Forss
 Leena
 Anja Saarikko
 Timo Saarikko

Kuopio

Juhani Tanski

Joensuu

Raimo Ruttonen

Oulu

Paavo Junttila
 Saara Lehtomaa

Haapajärvi

Pentti Siika-aho
 Helli Siika-aho
 Heikki Siika-aho
 Elvi Siika-aho

ASBESTKAMP 85.

Wäinö Pietikäinen
 Mary Andersson
 Mikko Anttila
 Heikki Rajamäki
 Ewert Wikholm
 Esa Salomaa
 Anita Salvén
 Heikki Häkkinen
 Mats Nordlund
 Ritva Toimi
 Taina Tarvonen
 Toivo Hakkarainen
 Jorma Talikka
 Rainer Andersson
 Hannu Kukkonen
 Riitta Vainionpää
 Maire Wilkman
 Aune Jakola
 Lasse Simmons
 Eija Tolonen
 Merja Andersson
 Elma Joensuu
 Eero Saarinen
 Edit Pöntynen
 Seppo Keränen
 Espanjalainen toveri

Pekka Sievänen
 Jaakko Laurikainen
 Anne Aaltonen
 Katariina Nurminen
 Mai-Britt Eklund

Vantaa

Jouko Nevalainen
 Anita Nevalainen
 Janne Nevalainen
 Mirella Nevalainen
 Anna Nevalainen
 Rebecca
 Leo
 Eero
 Aleksis
 Beda Lampila
 Mimmi ja Vili
 Eira Kärki
 Marja-Liisa Juvonen
 Heikki Uusimäki
 Juha Kärki
 Kauko Julin
 Elvi Honkanen
 Ulla Hämäläinen
 Esko Koivisto
 H.Koivuisto
 J.Koivisto
 I.Koivisto

Tuusula

Kaija Siippainen
 Hannu Henttonen
 Pekka Kokkinen
 Keijo Aaltonen
 Hannu Hämäläinen
 Yrjö Nieminen
 Heikki Leinonen
 Kalevi Wahrman
 Pertti Pitkänen
 Hannu Ikonen
 Tommi Wahrman

Taalintehdas

Pentti Niemelä
 Elisabeth Huhtala
 Jaakko Huhtala

Turku

Esko Luukkonen
 Anne Luukkonen
 Hannu Rainesto
 Mauri Rintala
 Galina Rintala
 Veera Eloranta
 Timo Bly
 Silja Mölkänen
 Helena Tuomaala
 Marja-Terttu Artiola
 Timo Artiola
 Herlevi Martomaa
 Raimo Paavola

Raisio

Matti Järvinen
 Rauha Helenius

Pertteli

Heikki Typpö

Rauma

Hiski Henttula ja
 Jyrkillä kakit housuissa

Loimaa

Juha Kieksi
 Soile Turkulainen

Hämeenlinna

Pasi Ranki
 Erkki Ranki
 Maire Ranki

Turenki

Jorma Talikka

Tampere

Risto Koivula
 Vejas Koivula
 Zhemya Koivula
 Antti Siika-aho
 Hannu Pitkänen
 Maiju Hämäläinen

... luonon ehdoilla

VENEZUELAN KANSANÄÄNESTYS

Venezuelassa järjestettiin 2.12.2007 kaksiosainen kansanäänestys maan perustuslain uudistamiseksi. Presidentti Hugo Chávezin johtama bolivaarinen vallankumous kärsi koitoksessa täpärän tappion. Äänestykseen osallistuneista kansalaisista 51 % halusi säilyttää v. 1999 perustuslain ennallaan ja 49 % oli sen muuttamisen puolesta. Äänioikeutetuista 44 % jätti äänestämättä. Tämä seikka heikensi olennaisesti lakiuudistuksen läpimenoa.

Chávezin vaalitappio ei suinkaan estä bolivaarisen vallankumouksen etenemistä, vaikkakin se hidastaa sitä. Maan parlamentti, hallitus, korkein oikeus, liittovaltion virkakoneisto ja valtion öljy-yhtiö ovat edelleen Chávezin ja hänen liitolaistensa hallinnassa ainakin v. 2012 saakka. Lisäksi maan parlamentti myönsi v. 2007 alussa presidentille 18 kuukaudeksi oikeuden säätää lakeja asetuksin.

MIKSI PERUSTUSLAKI TAHDOTTIIN UUDISTAA?

Venezuelan oli tarkoitus siirtää perustuslain uudistuksen myötä rauhanomaisesti ja demokraattisesti kohti uutta kehitysvaihetta, joka tunnetaan 21. vuosisadan sosialismina. Tämä yhteiskuntamalli perustuu osallistuvaan demokratiaan, sekatalouteen, maan sosiaaliin tarpeisiin ja moninapaisen maailman edistämiseen.

Uuden perustuslakiehdotuksen keskeisimpiä kohtia olivat yhteiskunnallisen vallan ulottaminen yhteisöneuvostoilte, työläisten oikeuksien laajentaminen, yhteisöllisen ja yhteiskunnallisen omistuksen aseman määrittely ja vahvistaminen perustuslaissa sekä maan armeijan muuttaminen anti-imperialistiseksi, liivivaariseksi kansanarmeijaksi ja kansanmilitiin perustaminen. Maan keskuspankin hallinta oli tarkoitus siirtää valtiovarainministeriön sekä suunnittelu- ja kehitysministeriön alaisuuteen. Kaikille kansalaisille pyrittiin suomaan oikeus asumiseen niin, että ketään ei voi häätää kodistaan velan vuoksi (82 §). Itsenäisille ammatinharjoittajille ja kotitaidelle oli tavoitteena perustaa oma sosiaaliturvarahasto (87 §). Työvoikan pituus piti alentaa 44 tunnistä 36 tuntiin (90 §). Kaikille taattu ilmainen koulutus piti ulottaa yliopisto-opintoihin asti (103 §). Maan yliopistot olit myös tarkoitus demokratisoida.

Perustuslakiaudistuksella pyrittiin bolševilaarisen vallankumouksen poliittisen ja taloudellisen vallan vahvistamiseen sekä kansalaisten perusturvan parantamiseen. Sen ytimenä ei siis ollut presidentin valtaoikeuksien laajentaminen, vaan Venäjän yhteiskuntajärjestelmän muuttaminen. Uutena puolena tässä uudistuksessa olisi ollut valtion ohjaava roolin lisääntyminen kapitalistisen yritysten suhteen ja myös yhteisöllisessä muuttamisessa.

Suurteollisuuden, pankkien, yhdyskuntatekniikan, liikenne- ja viestintävälineiden, viljelysmaan, kotimaisen ja ulkomaisen kaupan kansallistamisella on ratkaiseva merkitys sosialistisen rakennustyön edistymiselle myös Venezuelassa. Maan luonnonvarat on jo otettu yhteiskunnan hallintaan. Tapauksesta huolimatta kansallistamis-

Etelä-Amerikka on nyt se maanosa, jossa tapahtuu. Tavoitteena on yhä selkeämmin 21-vuosisadan sosialismi. Kuvassa hankkeen keulamiehiiä: vasemmalta Venezuelan presidentti Hugo Chavez, keskellä vasta valittu Ecuadorin presidentti Rafael Correa ja oikealla Bolivian presidentti Evo Morales. Vain yksi on joukosta poissa, Kuuban Fidel Castro.

**PERUSTUSLAKI-
LUONNOKSEN
KANSALAI-
KÄSITTELY**

Venezuelassa järjestettiin 16.8. ja 7.10.2007 yhteensä 9 020 perustuslakiluonnosta esittelevää julkista tilaisuutta. Kansalaiskäsitelyssä läikiin tehtiin 624 muutosehdotusta. Perustuslakiluonnos oli myös kaikkien kansalaisten hankittavissa kohtuuhintaan kirjana. Lisäksi lakiluonnoksesta toimitettiin kansalaisille 10 000 000 kopiota.

Perustuslakia säättävä kansalliskokous käsitteli kokouksissaan kolmeen otteeseen lakiluonnosta. 350-pykaläisen perustuslain 69 artiklaan kirjattiin muutoksia. Lisäksi kokousedustajat matkustivat ympäri maata selvittämässä sen sisältöä eri yhteisöille, kansallisarjasteille, opposition edustajille ja tavallisille kansalaisille. Kansalliskokous vastasi noin 80 000 puhelinsoittoa asian tiimoilta.

Hallituksen arvion mukaan 77,8 % venezuelalaisista tutustui lakiluonnokseen. Kansalliskokous hyväksyi perustuslakiluonnoksen tehtyine muutoksineen ja lisäyksineen 2.11.2007.

ERIMIELISYYTTÄ POLIITTISTEN LIITTOLAISTEN PARISSA

Presidentti Hugo Chávezia tukeva liittoutuma Polo Patriótico sai murskaavoin vo. 2005 pidetyissä parlamenttivaaleissa, kun maan oikeistoppositio boikotoi vaaleja. Kansanrintamassa olivat edustettuna Chávezin tukipuolue, kansallinen vasemmistopuolue Viidennen Tasavallan Liike, MVR (118 paikkaa), sosiaalidemokraattinen Podemos, (19 paikkaa) vasemmistolisialistinen Isänmaa kaikille, PPT (9 paikkaa), Venezeluan Kommunistinen puolue, PCV (7 paikkaa), vasemmistolisialistinen Venezeluan kansanliitto, UPV (1 paikka), Venezeluan sosialistista puoluetta edustava Kansan vaaliliike, MEP (1 paikka) sekä joukko intiaaniväestöä edustavia sekä vasemmistolaisia pikkupuolueita (vhteensä 11 paikkaa).

Venezuelan bolivaarisen tasavallan hallituksessa istui keväällä 2007 yhteensä 23 ministeriä MVR:sta, kaksi ministeriä PPT:sta, yksi PCV:n ministeri ja varapresidentti Sosialis-

tiliitosta. Parlamentin toiseksi suurin puolue PODEMOS jäi hallituskuvioiden ulkopuolelle, koska sosiaalidemokraatit eivät olleet valmiita yhteiskunnan radikaaleihin muutoksiin. Tämä oli selvä merkki kansainrintaman rakoilusta ja sisäisestä ristiriidasta yhteiskunnallisen päämäärän suhteen.

2.11.2007 perustamiskokouksen pitäneeseen Venezuelan Yhtyneeseen Sosialistipuolueeseen (PSUV) liittyi bolivarista kansanrintamasta yhteensä 12 puoluetta. Jäsenistöltään kuusimiljoonaisen PSUV:n on määrä johtaa sosialismin rakennustyötä. Siitä jätettyivät syrjään PODEMOS, PCV ja PPT. Näistä puolueista vain PODEMOS vastusti perustulusta uudistamista. Sosiaalidemokraattien ratkaisulla oli epäilemättä merkitystä kansanäänestyksen lopputulokseen.

PSUV:n kansanedustajat sekä edustajat PCV:stä ja PPT:stä sekä 131 kansalaisliikkeen edustajat sopivat keskenään Caracasissa 9.11.2007 tuluvansa Venezuelaan uuden perustuslaivan hyväksymistä 2.12.2007 järjestettävässä kansanäänestyksessä. Muut läsnä olleet organisaatioitiot olivat: Kivi-lisä, Mobare, Maananomatu, Juan Bimba, Perustuslakiuudistuksen sosialistiset pata-ljoonat, Amaos, Isänmaallinen arvokkuus, Avain, Nuori, MLPB, ONI, MCPN ja Verkokost.

ERIMIELISYYTTÄ SOTILAIKEN PARISSA

Bolivaarisen Venezuelan entinen puolustusministeri ja MVR:n johdon jäsen, kenraali euf. Raul Isaias Baduel ilmoitti 3.11.2007 tiedotusvälineissä julkisesti vastustavansa peruslain muuttamista. Hän halusi olla uskolinen v. 1999 perustuslailla ja maan armeijalle. Hän ei hyväksynyt perustuslaissa esitettyä ehdotusta maan armeijan muuttamiseksi bolivaariseksi kansanarmeijaksi, kansalliskaartin bolivarisoimista ja armeijan reservin muuttamista bolivaariseksi kansanmilitisiksi. Tällä ratkaisulla oli epäilemättä vaikutuksensa sotilaiden äänestyskäyttäytymiseen.

Raul Baduel kuului siviilien ja edistyksellisten upseerien yhdessä 1980-luvulla perustaman Vallankumouksellinen bolivaarinen liike 200-järjestön (MRB-200) perustajajäseniin. MRB:n arvioidaan imeneen 1980-luvulla ideologiaa vaikutteita mm. Mao Zedongilta, José Carlos Mariáteguilta ja Antonio Gramscilta.

Baduel nimitettiin v. 1999 42. laskuvarjoprikaatin komentajaksi. Hugo Chávez toimi samassa yksikössä aikoinaan everstiluottamintana. Vuoden 2002 huhtikuun vallankaappausyrityksen aikana kenraali ansioitti kapinoinnalla laskuvarjojoukkoineen voimakkaasti presidentti Chávezin syrjäyttymistä vastaan. Hänen urhoollisuutensa palkittiin v. 2006 puolustusministerin pestillä.

ULKOISET SYYT KIELTEISEEN VAALITULOKSEEN

Venezuelan tiedustelupalvelu sai äänestyksen alla käsiinsä CIA:n sisäisen muiston, jossa oli yksilöllisiä USA:n suunnitelmia vaikuttaa kansanäänestyksen tulokseen mm. maksamalla gallupien tekijöille tulosten värentämistä ja rohkaistamalla kansainvälisiä mediaa vääristelemään tietoja. Kansanäänestystä edeltäneinä viikkoina USA tuki oppositiota miljoonilla dollareilla. Varat CIA kanavoivat maahan USAID-viraston kautta.

USA ja Venezuelan oikeisto-oppositio levittivät yhteisymmärryksessä perustuslakiuudistusta koskevia valheita kuuukausien ajan. Muutama viikko sitten oppositiorhyhmät kohdivat propagandansa Venezuelan tärkeimpiin lehtiin. Eräskin lehtimainos väitti: òJos olet äiti, SINÄ HÄVIÄT! Sinä menetät talosi, perheesi ja lapsesi (lapset tulevat kuulumaan valtiolle).ò

Kampanja puri ainakin kouluttamattomaan väestöön. Lopputulos korreloi hyvin suurta äänestämättä jättäneiden määrää. Kohumainoksen kustansi järjestö, jonka ytimen muodostavat lukuisat jenkkiäisten suuryhtiöiden Venezuelassa toimivat tytäryhtiöt.

Toisessa mainoksessa väitettiin, että jos perustuslaki hyväksytään uskonnonvapaus kielletään, miljoonat ihmiset menettävät työpaikkansa ja pienyrittäjät kauppansa ja kotinsa. Maanviljelijöiden väitettiin menettävän maatilansa ja opiskelijoiden vapautensa. Venezuelan kansallisen vaalineuvoston selvityksen mukaan tämän törkeyden taustalla oli Carabobon osavaltion teollisuuskapkamari (CIEC). Teollisuuskapmari kokoaa yhteen alueen yrityksiä. Niiden joukosta löytyvät mm. seuraavien pohjoisamerikkalaisten suuryhtiöiden tytäryhtiöt: Ford, General Motors, DaimlerChrysler, Goodyear, Shell, Coca-Cola, Unilever, Heinz, Johnson & Johnson, Citibank ja Colgate Palmolive.

Washington on kokenut suurpääoman intressien olevan vaarassa Venezuelassa, koska uuden perustuslain hyväksyminen olisi voinut johtaa ylikansallisten yhtiöiden voittojen pienemmillä. USA on myös huolissaan Venezuelan öljyvarojen käytöstä, koska se on ollut perinteisesti maan suurin öljyntoimija. Hugo Chávez haluaa vähentää maansa taloudellista riippuvuutta Yhdysvalloista. Tämän vuoksi öljyntyöt Kiinaan ja muihin Latinalaisen Amerikan maihin on jatkuvassa kasvussa.

Matti Laitinen

Lähteet: NYT,

www.venezuelanalysis.com,

George Chicariello-Maher U.C.

Berkeley 17.11.2007, Matti

Laitisen kirjoittamat Venezuela-

artikkelit v. 2002i 2007, Tomi

Kuhanen/

www.latamsolidarisuus.net/

Kosovon irrottamisessa pieni lykkäys

Kosovolla on ollut satojen vuosien historia osana Serbiä, vaikka serbiäestön ja albanialaisen väestön välillä on kitkaa ollutkin. Jugoslavian ollessa olemassa väli tuli kuitenkin toimeen keskenään, mutta nyt tilanne on pahempi.

Hampaitaan oli näyttämässä Kosovon uusi pääministeri Hashim Thaçin viime sunnuntai-iltaan asti (9.12.2007). Jo heti valintansa jälkeen 17. marraskuuta terroristijärjestö UCK:n entinen johtaja ja sotarikollinen Hashim Thaçin asetti maanantain (9.12.2007) takarajaksi Kosovon yksipuoliselle itsenäiseksi julistamiselle. Maanantaina Thaçin perutti uhkauksensa ja kertoi, että siihen tarvitaan kuitenkin ensin USA:n ja EU:n suostumus. Tällä tavalla kovan linjan sotahaukka luottaa lännen ystäviensä pyyntöihin jatkaa diplomaattisia pyrkimyksiä vähän aikaa.

Läntinen maailma on tietoisesti ajanut Kosovon irrottamista Serbiasta vuodesta 1996 lähtien. Silloin aloitettiin Kosovon sota. Kosovon kysymyksessä kyse ei ole väestön enemmistöistä tai vähemmistöistä,

ihmisoikeuksista tai eri etnisten ryhmien välisestä vuorovaikutus-kyvystä ja -kyvyttömyydestä. Vielä vähemmän kyse on siitä, onko Milosevic aikanaan kohdellut Serbiassa asuvaa albanivähemmistöään oikeudenmukaisesti vai ei. Ongelmaa on tarkasteltava entisen Jugoslavian hajottamisen näytelmän jatko-osan kannalta. Separatistiliikkeitä on tuettu jo aikaisemmin vuodesta 1990, jolloin ensimmäisen osavaltion Slovenian ja Jugoslavian välit rikkoutuivat. Erityisesti Saksa oli varustanut Kroatiaa järeinkin aseiden kanssa. Kun tämä julistautui itsenäiseksi. Kun kaikki osavaltiot saatiin irti ja Jugoslavia hajotettua, ruvettiin hajottamaan viimeinen valtio, joka pani imperialismin hanttiin.

Historiikki

Käyttien hyväksi väestön osien välisiä ristiriitoja, albaaneille annettiin

lupauksia Suur-Albaniasta, ja katosi läpi sormien alunperin amerikkalaisten toimesta terroristijärjestöksi luokitellun UCK:n rikollista toimintaa. Tarkoituksena oli ollut karkottaa kokonaan serbivähemmistö Kosovosta. Seuraava etappi, Vojvodinan irti saaminen viipyi, sillä Kosovon irrottaminen ei onnistunut kovin helpolla. UCK:n murhien lisäksi Jugoslavian joukkojen karkottamiseksi tarvittiin brutaalit Naton pommitukset 1999. Belgradin sillat, sairaalat ja koulut oppivat silloin, mitä tarkoittaa oheisvahingot. Jugoslavian armeija pakotettiin pois Kosovosta, johon saapuivat vuorotellen diplomaatit, tämä pommitusten kolikon toinen puoli, ensin Harri Holkerin ja sitten Martti Ahtisaaren johdolla.

Lopputuloksen jälkeen oli 280 000 serbin pako albaanien kostoikojen edestä, 156 ortodoksisirkon ja 1 luostarin polttaminen, lukuiset murhat ja kidnappaukset vuodesta toiseen, Albanian jengien laitton aseistaminen, taloudellinen tuki, Tirana i Pristina i moottoritien rakentaminen. Nämä kaikki seikat eivät silti riittäneet Kosovon irrottamiseksi. Ahtisaaren nimi serbi-lehdissä kirjoitettiin kahdella sllä, AHTI i SS- ARI. Hänen puolueellinen rauhannehdotuksensa oli Serbian puolesta hylätty 2006 loppuun mennessä.

Jugoslavian hajottaminen alkoi Slovenian suhteellisen rauhanomaisella itsenäistymisellä. Nyt halutaan hajottaa viimeinen osavaltioita, Serbia, USA:n, Naton ja EU:n yhteisvaikutuksella, ja vieläpä Albanian ollessa puheenjohtajan palissa. Kosovo päätti tällä kertaa noudattaa imperialismin kehoitusta ja siirsi itsenäisyyssjulkistuksensa lähitulevaisuuteen. Hashim Thaçin tekeytyy rauhoittavaksi tekijäksi oman väen keskuudessa ja maltilliseksi johtajaksi imperialismin.

Kaikki kuitenkin tietävät, että siellä pinnan alla kiehuu, ja kansa ei kauaa pysy Kosovon kattilan päällä. Tämä on Slovenialle totinen paikka. YK:n protektoraatti muuttuu EU:n protektoraatiksi.

Näköalat

Serbia on tarjonnut laajaa itsehallintoa Kosovolle. Ulkopoliittikka, puolustusta ja rajavalvontaa lukuun ottamatta Kosovo saisi kehittää maatansa poliittisesti ja taloudellisesti, niin kuin se olisi tehnyt, jos olisi täysin itsenäinen. Sellainen ratkaisu ei kelpaa imperialismin eikä albaaniväestölle. Uusi konflikti Kosovossa merkitsisi kuitenkin paljon enemmän sitä, mitä pitivät sisällään imperialismin alkuperäiset tavoitteet. Nyt mukaan tilanteeseen on tullut lisäaspekteja. Ei enää eletä 1990 i luvun alkua, eikä edes terrorismin vastaisen sodan aggressiivista offensiivaa.

Nyt eletään kokonaisen aikakauden loppuvaihetta ja imperialismin ollessa umpikujassa sekä talouden että politiikan alueilla. Imperialismin interventio silloin tarkoitti pyrkimistä auttaa kapitalismin restaurointia. Nyt kun restauraationprojekti on lamaantunut muuallakin kuin Balkanilla, se asettaa imperialismin ja Venäjän vastakkain. Nyt ei eletä Jeltsinin aikaa ja kapitalismin hillitsemätöntä ryöstöretkeä ympäri maailmaa, vaan aikaa, jolloin Keski-Euroopassa viritetään ohjusjärjestelmiä. Nyt on aika, jolloin aseet ladataan. Troikalla, jolla oli tarkoitus vielä asiat Ahtisaaren jälkeisestä umpikujasta eteenpäin, ei ole mitään uutta tarjota. Diplomatian tie on loppunut. Suosituin henkilö Serbiassa ei ole pääministeri Kustunica, vaan Putin. Vastaavasti serbeistä täysin puhdistetun Pristinan kaduille on annettu Clintonin ja Albrightin nimä.

Tuhansia albaaneja on osoittanut

mieltään Pristinassa kantaan Albanian, USA:n ja Naton lippuja, ja huutaen iskulauseita UCK:n puolesta. Kulkue päättyi keskusaukioon, jossa vaadittiin vastavallitulta Thacinilta lupaus, että Kosovo julistautuu itsenäiseksi kuukauden sisällä. Opiskelijoiden edustaja kertoi toimittajille, että albaanit ovat valmiit kaivamaan aseet esiin. YK:n suositama UCK:n aseistariisuminen on ollut yksi suurimmista vitseistä Kosovossa. Terroristijärjestö luopui osasta asearsenaalistaan, suurin osa on kätetty ja vieläpä täydennetty. Aseiden kulku Albanialta Kosovoon on kaikki ne vuodet ollut yksisuuntainen. Suomalaisjoukkojen komentaja Pekka Saariaho mukaan kätöksissä on 400 000 laitonta asetta. Todellisuudessa niitä on paljon enemmän.

Seuraako nyt pian tai itsenäistymisen jälkeen lyseenottoja, väkivalta-aalto ja lisää etmistä puhdistusta serbivähemmistöä kohtaan? Maskaako Serbia sitten edelleen virkamiesten palkat ja muut maksunsa normaalisti? Syntykö pakolaisvirtauksia? Miten käyttäytyy Serbian armeija siinä? Miten reagoi Venäjä, joka varoitti EU:ta joutumasta okalettavalle pinnalle ja övaaran-tamasta siten vakautta Euroopassa? Ensi perjantaina (14.12.07) EU ottaa kantaa asiaan Brysselin huippukokouksessa. 19.12.2007 asia on esillä YK:n turvallisuusneuvostossa.

Luokkataistelu Balkanilla ja muualla tulee tekemään lopulliset ratkaisut etmistä vähemmistöistä koostuvaan Balkanin kysymykseen. Työväenluokan ratkaisu on sosialististen valtioiden federatio niemimaassa kauttaaltaan.

Dimitris Mizaras

Lokakuun ajatuksia

Äskettäin vietimme Lokakuun vallankumouksen 90-vuotisjuhlaa. Sen yhteydessä myös meillä järjestettiin useita tilaisuuksia, joissa keskusteltiin Lokakuun tapahtumien merkityksestä. Merkillenpataava oli se, että käydyssä keskustelussa pohdittiin paljonkin syitä sosialistisen yhteiskuntakehityksen kokemuksi vaikeuksiin.

Monissa nyt käydyissä keskusteluissa sosialismin kokemat takaiskut selitettiin yhteiskunnallisten vaihtuutajien ja -liikkeiden virheiden tuloksena. Yleinen ilmiö, eikä pelkästään meillä Suomessa, näyttää olevan, että vuosikymmeniä taaksepäin muodostuneet sosialistiset suuntaukset edelleenkin etsivät syitä sosialismin hajoamiseen vuosikymmenten takaisista lähtökohdista. Samoilla perusteilla etsitään ratkaisua tänään luokkataistelun ongelmiin. Niinpä jotkut puolueet näkevät sosialismin hajouksen syyksi Neuvostoliitossa Stalinin aikana tehdyt virheet. Toiset ryhmät taas näkevät asiat päinvastoin, että luovuttiin Stalinista. Kolmannet ryhmät esittävät, että Trotskin esittämien näkemysten mukainen linja olisi luonut pysyvän sosialistisen yhteiskunnan. Samoista lähtökohdista haetaan sitten ratkaisua nykypäivän ongelmiin.

Tulisi kuitenkin asettaa seuraava kysymys: Historiansa aikana

esim. Neuvostoliitto joutui monenlaisten ideologisten ja sotilaallisten hyökkäysten kohteeksi selvien niistä voittajana. Sitten 90-luvulla koko kansainvälisen kommunistisen ja työväenliikkeen luokkataistelutaktiikka ei enää toiminutkaan. Markkinatalous selvisi toistaiseksi voittajana tilanteessa, jossa kuvaan astui globalisaatio ja automaattisen tietojenkäsittelyn soveltaminen tuotantoon. Jo tästä tulisi nähdä, että sosialismin kokemien takaiskujen taustalla ovat yleisemmät yhteiskunnalliset lainalaisuudet.

Mielestäni oikea vaihtoehto sosialismin ongelmien arvioimiselle olisi nähdä tapahtumat yhteiskuntakehityksen lainomaisena prosessina vaiheissa, jossa kapitalismi löysi uusia voimavaroja globalisaatiosta ja tuotantovoimissa tapahtuneesta hyppäyksellisestä kehityksestä. Jälkikäteen on helppo nähdä, että sosialismin ei ollut kykyä ennakoida nykyistä tilannetta. Voimme myös arvioida, että muutoksen kehittäminen silloiseen taktikkaan olisi ollut lähes mahdotonta. Kirjan salilla Leninin museon johtaja Aimo Minkkinen sanoo osuvasti, että globalisaatio on imperialismin korkein vaihe. Luonnollisesti tällainen arvio merkitsee sitä, että vallankumouksellinen uusi tilanne kehittyi viimeistään silloin, kun kapitalismi alueellisesti ei voi laajentua enää

minnekään.

Marxilaisina tiedämme, että koskaan ei tule kahta samanlaista aikaa. Joidenkin toiveista huolimatta Lokakuu samassa muodossa ei toistu. Vaikka yhteiskunnallisissa vallankumouksissa aina on olemassa samoja yleisiä ja yhteisiä piirteitä niin monessa mielessä tämä tuleva, lähestyvä vallankumous on aivan erilainen, kuin ns. proletariaiset kumoukset. Tämä merkitsee sitä, että meidän tulee arvioida marxilaisen yhteiskuntatieteen (taloustiede ja filosofia) kautta nykyistä maailmaa ja määritellä samalta pohjalta uutta luokkataistelutaktiikkaa. Tämä merkitsee sitä, että meidän kunkin aateperinnöstä huolimatta, olemme tässä samalla lähtöviivalla. Se antaa lähtökohdan myös marxilaisen liikkeen yhtenäisyyskehitykselle.

Leninillä oli vallankumouksellisen liikkeen johtajana aivan erikoinen ominaisuus. Aina vallankumouksellisen liikkeen saavuttaessa jonkin selkeän väliaiheen tai jouduttua jonkin ongelmallisen tilanteen eteen, hänellä oli aikaa ja kykyä selvittää syntynyt ongelma teoreettisesti ja tehdä siitä kirjallinen dokumentti. Tällä tavoin syntivät hänen keskeiset teoksensa. Miksi Lenin kykeni tähän? Varmaan yksi syy oli, että silloin elettiin uuden aikakauden kynnyksellä, yhteiskunnallinen tilanne muutoksen oli kypsyntä ja marxilainen yhteiskun-

tatie antoi mahdollisuuden johtopäätösten tekemiseen. Ja yhteiskunnallinen tilanne fyösi johtajakseen yhteiskunnalliseen analyysiin kykenevän henkilön, Leninin.

Monessakin suhteessa voidaan todeta, että 80-luvulla Neuvostoliitossa teoreettinen kehitys ikään kuin pysähtyi. Esimerkiksi filosofian alueella ei tapahtunut meille näkyvällä tavalla merkittävää kehitystä. Monia jo silloin näköpiirissä olleita uusia kysymyksiä ei tarkasteltu dialektisen materialismin kautta ymmärrettävällä tavalla. Filosofisista kirjallisuuden edistysten kanssa. Se tulee olemaan perustana meilläkin marxilaisten ryhmien yhdistymiselle, kuten historiaan on tapahtunut aiemminkin.

Lokakuun vallankumouksen saavutukset eivät luonnollisestikaan ole pysähtyneet. Ei koko sosialistinen maailma kaatunut. Sosialismina rakennetaan tänäänkin eri puolilla maailmaa. Sosialismin ajatukset elävät positiivisessa mielessä siellä, missä ongelmat nousevat kärkevään esiin ja missä ne ymmärretään Lokakuun vallankumous nosti perusmuodossaan konkreettisesti esiin kaikki edistyskelliset tavoitteet. Lokakuun vaikutus oli vallankumouksellinen ja tämä vaikutus jatkuu.

Heikki Männikkö

Luokkasodan haavat eivät umpeudu

Kuva on otettu viime Vappuna Helsingin Eläintarhan v. 1918 Punaisten Valtakunnalliselta muistomerkiltä

Luokkasota, vapaussota, punakapina, kapina, veljessota, torpparikapina, kansalaissota, sisällissota jne. Sanotaan, että rakkaalla lapsella on monta nimeä. Puhuttaessa Suomen vuoden 1918 tapahtumista tuskin voidaan puhua irakkaasta, mutta joka tapauksessa merkittävästä tapahtumasta. Tuolloin juuri itsenäistyneessä Suomessa työkanas pyrki murtaamaan vanhat kahleet ja luomaan uuden, paremman yhteiskunnan.

1914 alkanut 1. maailmansota johti pitkittyessään yleiseurooppalaiseen työväen liikehdintään. Erityisesti Venäjällä yhteiskunnalliset ristiriidat kärjistyivät huomattavasti itsevaltaisen tsarin ja hänen julman hallin-

tonsa harjoittamien raakojen sortotoimenpiteiden myötä. Keisarillinen Venäjä kärsi huomattavista tappioista sodassa samaan aikaan, kun sen talous taantui huomattavasti. Nämä ja monet muut tekijät saivat Venäjän työväenluokan ja talonpojat nousemaan vastustamaan keskiaikaista hallintojärjestelmää ja lopulta kaatamaan vanhan hallinnon ensin Helmikuun ja viimein Lokakuun vallankumouksessa V.I.Leninin johdolla.

Lokakuun vallankumous avasi myös tien Suomen itsenäistymiselle Joulukuussa 1917. Itsenäistyneessä Suomi oli pahoin kahtia jakautunut: toisaalta oli vauras, teollistumisen avulla rikastunut yläluokka sääty-yhteiskunnallisine rakenteineen ja toisaalta äärimmäisessä köyhyy-

dessä elävä väestö, joiden perusoikeudet ja tulevaisuudennäkymät olivat erittäin heikot. Teollisuustyöväestö oli luonnollisesti jonkin verran vaurastunut vuosikymmenten varrella, mutta heiltä puuttuivat avaimet päättää omista asioistaan, eikä heidän ivaurastumisenä ollu mitään verrattuna esimerkiksi tuonakaiseen yleiseen hintatasoon. Samoin maaseutuväestön asema oli heikko. Nämä ja monet muut tekijät edesauttoivat yhteiskunnallista liikehdintää itsenäistymisen vaiheilla ja tuolloin esimerkiksi lakot olivat yleisiä mm. elintarvikkeiden ja keuhkojen työolojen vuoksi. Tämän liikehdinnän seurauksena porvaristo alkoi perustaa omia sotilaallisia suojeluskuntiaan työväenliikkeen muodostessa vastavasti aseellisia punakaarteja

valvomaan turvallisuuttaan.

Tammikuussa 1918 jakaantuneen Suomen ongelmat kärjistyivät sisällissodaksi. Tämän lyhyen, mutta verisen sodan tapahtumien yksityiskohtainen analysointi vaatisi tässä yhteydessä oman artikkelinsa. Sen sijaan sodan lopputuloksen ja seurausten tarkastelu onkin näin 90 vuotta tapahtumien jälkeen oleellisempaa.

Punaisten joutuivat alusta lähtien kamppailemaan suurten ongelmien kanssa. Punakaartit perustuivat kansan taistelutahtoon enemminkin kuin valkoisten hyvin organisoituun, järjestelmällisempään armeijaan. Punaisten saivat jonkin verran apua maassa olevilta venäläisiltä sotilailta valkoisten toimiessa pitkälti saksalaisten koulutus- ja materiaaliaivun turvin.

Olosuhteista johtuen valkoiset onnistuivat myös hyvin käymään propagandasotaa punaisia vastaan. Vanha Venäjä oli sortanut pitkään Suomea ja uuden Venäjän tuki ja Suomessa olevien venäläisten sotilaiden apu punaisille saatiin hyvin valjastettua isänmaallisen paatoksen rattaisiin. Punaisten kuvattiin nryssän käytyreinä, eivätkä vapauden tuojana ja pitkälti varmasti tämän johdosta valkoiset onnistuivat mm. kääntymään tärkeitä osia pieniviilijäväestöä puolelleen - joilla luonnollisestikin oli hyvin vahvat ennakkokäsitykset venäläisistä. Kansallistunteen nostatus palveli valkoisia linkittäen punaiset voosikymmeniksi venäläisen kansan, eivätkä raja-aidatoman maailman ivpavelijoiksi.

Valkoisten voitto sodassa maksoi sodan aikana ja sen jälkeen kymmenien tuhansien ihmisten hengen. Suhteessa väestömääräämme valkoiset tappoivat ja näänyttivät vankileireillä nälkään ja tauteihin erittäin suuren määrän ihmisiä. Kumpikin osapuoli syyllistyi sodan aikana tekoihin, joita tänä päivänä kenenkään oikeuskäsityksen mukaan ei voi hyväksyä. Mutta valkoisten sodan jälkeen toteuttama sorto ja vaino saivat jopa useat Euroopan maat kauhistelemaan Suomen vankileirejä ja summittaisia teloituksia. Ja nämä maat olivat itse juuri kokeneet 1. maailmansodan kauhut!

Sodan seurauksena ivvalkoinenö Suomi ajautui vuosikymmeniksi epävakauden aikaan. Kansalaisvapauksia rajoitettiin, fasistisia järjestöjä perustettiin, työväenliikkeen jäseniä vainottiin ja kommunisteilta estettiin julkinen toiminta. Suomi ei suinkaan näine toimenpiteineen ollut yksin, vaan monet muut eurooppalaiset valtiot harjoittivat yhtä ankaria sortotoimenpiteitä. Useassa Euroopan maassa tämä aikakausi aina 2. maailmansodan loppuvaiheisiin asti on jo käsitelty. Sen sijaan Suomessa elitti yrittää edelleen selittää, että Suomi on itsenäistymisestään lähtien toteuttanut kansanvaltaista demokratiaa.

Valkoisen Suomen voitto jätti jälkeensä arvet, jotka eivät katoa sodan kokeneiden mukana hautaan vaan elävät yhteiskunnan asenteissa edelleenkin. Näiden asenteiden muutostyössä käydään edelleen eräänlaista luokkasotaa. Sen muodot ovat erilaiset kuin 1918, mutta päämäärät ovat yhä samoja.

KÄ/AS

Minne on kadonnut valtiollinen ja kansallinen itsenäisyys

Paraatipuhujat keuhvat korskeasti itseään ja elämöivät Suomen itsenäisyydellä samalla, kun he toisaalla ovat ensimmäisinä pettäneet maansa ja sen kansan .

Mitä tarkoitetaan valtiollisella itsenäisyydellä on sitä, että kansakunta saa itse tehdä taloudelliset ja poliittiset päätöksensä, määrätä omaan suvereniteettiinsä nojaten muista maista riippumattoman puolustuslaitoksensa tehtävät ja noudattaa rauhanomaista rinnakkaineloa naapureittensa kansa-

Itsenäisyyttä puhtaimmillaan oli aika yli tuhat vuotta vanhassa historiassa silloin, kun paavi ei vielä ollut antanut käskyä ruotsalaisille alistaa suomalaisia kirkon vallan alle. Tuolloin suomalaiset asustivat harvassa pieninä kyläkuntina, ja maassa lehtiin omavaraistaloudessa. Suurin yhteisö oli heimo.

Kirkon valta muutti tilanteen aivan totaalisesti, kun kansa menetti suvereniteettinsa, ja tuli vieras isäntä armeijoiineen, lakeineen ja veroineen. Sotajoukkojen turvin ruotsalainen yläluokka hallitsi suomalaisia kansaa. Vierias isäntä oli kansakunnalla useita satoja vuosia, Ruotsin kuningas vain vaihtui uudemmalla ajalla Venäjän keisariin. Lopulta Venäjän kansa kaatoi keisarin ja hävitti

Kansalaisten enemmistön mielipiteistä piittaamatta Eduskunta hyväksyi 5.6. 2006 EU:n perustuslain presidentin rafioitavaksi. Kuva kansalaisjärjestöjen 1.12. 2006 mielenosoituksesta.

yksinvaltiuden.

Maailma astui uuteen aikaakauteen, kun neuvostojen valta Venäjällä oli voittanut.

Nuori neuvostohallitus myönsi Suomelle itsenäisyyden vuonna 1917 joulukuun 31. päivänä.

Ei kulunut itsenäisyyttä kuitenkaan kuin lyhyt aika, kun Suomen porvaristo jo haki apua Saksan keisarilta kukistaakseen suomalaisten työläisten ja torppareiden hallinnon.

Vastalahjaksi olisi keisariperheen jäsen päässyt Suomen kuninkaaksi, ja Suomesta olisi tullut Saksan vasallivaltio taloutta myöten. Onneksi Saksan keisarikunta hajosi!

Nyt, lähes 90 vuotta myöhemmin, on poliittisen tilanteen kehittyminen Euroopassa johtanut siihen, että porvariston tavoite alistussuhteesta Saksaan on kuitenkin toteutumassa. Suomen porvarilliset voimat ovat taas kerran ryhtyneet Saksan käsky-

läisiksi!

Viralliset historiankirjoittajat ja niin sanottu puolueeton lehdistö vaikkevat samalla, kun taloudellinen valta on annettu saksalaisille ja ranskalaisille suuryhtiöille sekä vieraalle rahapääomalle.

Ilman EU:n lupaa ei Suomen valtio voi edes tukea omaa maatalouttaan kansallisista varoista, ja valtiollinen itsenäisyytemme on sidottu totaa-

listesti ulkoisteistolaiseen menoon! Kansakuntana emme saa enää omistaa mitään, kun kansan omaisuus, mikä tarkoittaa valtion ja kuntien omaisuutta on määrätty lahjoitettavaksi yritysmaailmalle.

Itsenäisyys on muuttunut kauppatavaraksi ja taloudellinen päätäntävalta on annettu EU:lle laisäädäntöä myöten.

Puuttuu enää vain sotilaallisen ylipäällikkyyden luovuttaminen NATO:lle. Tätä tarkoitusta varten armeija on jo valmiiksi harmonisoitu nato-yhteensopivaksi aseita ja komentajärjestelmää myöten aivan niin kuin Maastrichtin sopimus edellyttää. Suomen poliittinen johto haluaa olla loppuun asti EU:n mallioppilas!

Edelleen valtaalehdistö, televisio ja radio sekä eduskunta ja hallinto-koneisto metelöivät Suomen itsenäisyydellä vastoin todellisuutta ja vastoin näiden elinten todellista tavoitetta.

Ne luottavat siihen, että, kun valhetta toistetaan tarpeeksi usein ja uskottavasti alkaa se kuulostaa totuudelta!

Esko Koivisto

Talvisota osa 6

Timo Kangasmaa/ SFT

Heikki Ylikankaan "Tulkintani Talvisodasta" kirjassa Ylikangas kirjoittaa seuraavaa:

öMannerheim muisteli Tuompon mukaan vain Göringin viestiä ennen talvisotaa, ei hänen kannanottoaan helmikuussa 1940. Tosin Mannerheim hallituksen edustajien ja keskeisten kenttäkomentajien kokouksessa Mikkelissä 29.2.1940 ajoi Rytin rauhaa suosittavan kannan läpi kenraalien epäroinnista huolimatta, mutta se saattoi tapahtua vain solidaarisuudesta poliittista johtoa kohtaan eikä sen vuoksi, että hän olisi tiennyt Göringin uudesta, T. M. Kivimäen kautta tulleesta viestistä ja reagoinut siihen.ö

Jos, asiantila on tuollainen, kuten Ylikangas antaa ymmärtää niin selväsi sekin mysteerio, että miksi vielä viittä päivää ennen rauhantekoa eli 8.3.1940 Mannerheim esitti Tannerille virallisen avunpyynnön lähettämistä länsivalloille. Mannerheim esitti tuota avunpyyntöä toimitettavaksi, jotta voitaisiin meneillään olevissa rauhaneuvotteluissa painostaa Neuvostoliittoa. Mannerheim esitti myös, että mikäli painostus onnistuisi, niin voisi avunpyynnön peruttua. Mannerheim oli edustanut jo aikaisemminkin tuollaista kantaa.

Todettakoon tässä yhteydessä, että puolustusministeri Juha Niukkanen esitti 5.3.1940 liki samanlaisen kannan.

Tanner torjui Mannerheimin kaavailut vetoamalla siihen, että se olisi vaarallista kaksoispeliä sekä että prosessia ei voitaisi katkaista, kun virallinen avunpyyntö olisi lähetetty. Tannerin kanssa käydyn keskustelun jälkeen Mannerheim muutti täydellisesti suuntaa.

Heikki Ylikangas kirjoittaa seuraavaa:

öMahdollisesti Tanner tässä ahdingossa i rauhaneuvottelun heittänyt vaakalaudalle i teki avoimesti selkoa Mannerheimille Göringin uudesta viestistä (joka viimeistään kesällä 1940 tuli varmuudella Mannerheimille tuoksi). Joka tapauksessa Mannerheim vuorokautta myöhemmin eli 9.3.1940 puseri komentajiltaan lausunnon, jonka mukaan rauha oli tehtävä heti. Tämä ohvin pessimistinenö lausunto ratkaisi hallituksen kannan. Masinoidussa kenraali Erik Heinrichsin allekirjoittamassa ja siis Mannerheimin hyväksymässä raportissa ei ollut jälkekkään länsivalloille esitettävää avunpyyntöä puolustavasta kannasta, jota hän [=Mannerheim] oli kuitenkin edustanut 24 tuntia aikaisemmin.ö Näin ilmeistä ihmettä hämmästelee Pakaslahti.ö

Noin siis kirjoitti Heikki Ylikangas kirjassaan Tulkintani Talvisodasta. On merkillä pantavaa, että tuo käännös tapahtui rauhaneuvottelun 6.3.1940 lähdettyä Helsingistä Moskovaan.

Kirjasta Murhenäytelmän vuorosanat eli muistiinpanoja talvisodan hallituksen keskusteluista on luettavissa seuraavaa. 6.3.1940 valtioneuvosto piti kaksi kokousta. Toinen kokous oli aamupäivällä kello 11.00 ja toinen iltapäivällä kello 15.00. Tuossa iltapäivän kokouksessa pääsi valtioneuvosto yksimielisyyteen Moskovaan lähetettävästä rauhaneuvottelusta.

Aamupäivällä pidetty kokous keskeytettiin tasavallan presidentin ehdotuksesta. Hän sanoi muistiinpanojen mukaan seuraavaa:

öJätetään asia avonaiseksi kello 3:een. Sillä välin ehditään neuvotella sotamarsalkan kanssa.ö

Tuon puheenvuoron jälkeen Tanner pyysi vielä lupaa, että hän saisi luvan selostaa asiaa eduskunnan ulkoasiainvaliokunnalle.

Muistiinpanoja valtioneuvoston kokouksesta 6.3.1940 kertoo saapuvilla oleviksi tasavallan presidentin, pääministeri Rytin sekä ministerit Paasikivi, Tanner, Niukkanen, Pekala, Heikkinen, Koivisto, v. Born, Hannula, Salovaara, Fagerholm, v. Fieandt, Söderhjelm ja Kotilainen.

Muistiinpanoja valtioneuvoston kokouksesta kirjan mukaan käytiin istunnossa seuraavanlaisista keskusteluista:

öPAASIKIVI: Olen tällä välin tuuminut asiaa ja ehdottaisin ja pyytäisin, että pääministeri Ryti lähtisi mukaan Moskovaan. Siellä on hoidettava raskas asia, joka vaikuttaa pitkäksi ajaksi kansamme kohtaloihin. Hänen läsnäolonsa olisi myös sisäpoliittisesti tärkeä. Monet tulevat pettymään, jos rauha tehdään. Olisi tärkeää, että hän olisi mukana, enkä vain minä, jonka tiedetään harrastavan rauhan aikaansaantia vaikka uhrauksin. Pääministeri nauttii täällä luottamusta ja hänen mukanaolonsa tekisi ryssä vaikutusta kun he näkisivät, että asia otetaan vakavasti meidänkin puolellemme. Valitan, ellei kenraali Walden voi tulla mukaan, hän olisi monessa suhteessa hyvä voima.ö

öPEKKALA: Kannatan lämpimästi ministeri Paasikiven ehdotusta ja toivon, että pääministeri suostuu. Ehdotan, että valtiuskuntaan valitaan joku maalaisliittolainen ja esitän kansanedustaja Kukkosta, joka on ulkoasiainvaliokunnan varapuheenjohtaja.

öTANNER: Pääministeri voisi olla siellä, kun perusteista keskustellaan. Nopeasti kai selviää, voidaanko saavuttaa sellainen pohja, jolle voi rakentaa.ö

öPÄÄMINISTERI: Olen miettinyt asiaa, minusta olisi ehdottomasti viisainta, etten lähtisi. Mutta olen kyllä valmis lähtemään mihin hyvänsä, jos isänmaan etu sitä vaatii. Valtiuskuntaan tulisivat kuulumaan Paasikivi, Kivimäki, Voionmaa ja Walden, joka kyllä on valmis lähtemään jos saa määräyksen. Sotamarsalkka oli tosi epäilevällä kannalla. Hän ehdotti ministeri Gripenbergiä Lontoosta. Mutta se viivittäisi lähtöä vuorokaudella, eikä meillä ole aikaa hukata.ö

Hieman myöhemmin muistiinpanot tuosta valtioneuvoston istunnonaasta jatkuivat:

öTASAVALLAN PRESIDENTTI: Varsinaisia ohjeita ei valtiuskunnalle tällä kertaa voi antaa. Olen luvannut, etten pakota pääministeriä lähtemään mukaan. Hän saa itse vapaasti päättää.ö

öTANNER: Ei, ohjeita ei voi antaa, vaan laajat valtuudet.ö

öPAASIKIVI: Huomautan, etten ole niin perillä asioista. En ole seurannut sähkösanomavaihtoa ulkomaiden kanssa. En ole selvillä siitä, miten neuvottelut järjestyvät.ö

öTANNER: Te kuuntelette ensin, teette vastaväitteitä ja sähköttätte sitten tänne.ö

öTASAVALLAN PRESIDENTTI: Onnellista olisi, ellei tarvitsisi luovuttaa muuta kuin alueita, jotka he jo ovat valloittaneet. Ohjeita emme voi antaa. Valtiuskuntaan täytyy kuunnella ja koettaa tinkiä.

öNIUKKANEN: Antaisin ohjeeksi sen, ettei saa luovuttaa muuta kuin sen, jonka ryssät ovat pystyneet valloittamaan, Viitana vielä Viipurin

merkitykseen koko Itä-Suomelle, sen valtaväylän vallitsijana.ö

öPAASIKIVI: Toivoisin, että pääministeri olisi mukana antamassa painoa vastaväitteillemme. Epäilen lähteä sinne. Myös Kivimäki on ollut syrjässä. Voionmaasta on vain vähän apua. Walden on hyvä myös poliittisesti. Tämä on kaikkein tärkein asiamme, joka vaikuttaa vaikka kuinka pitkälle Suomen historiaan. Pääministeri voisi lähteä pois heti, kun pääasioista on saatu aikaan parafinoitu sopimus. Olen edelleen sitä mieltä, että hänen mukanaolonsa maan kannalta olisi suotava. Myös sisäpoliittisesti se olisi tärkeä.

öTANNER: Uudistan ehdotukseni, että pääministeri lähtee mukaan ja on siellä, kunnes pääkohdat on lyöty kiinni. Sitten hän palaa järjestämään sopimuksen hyväksytyksiänsä täällä.

öPÄÄMINISTERI: Luulen, että minusta on enemmän hyötystä täällä, mutta täytynee suostua.ö

öTASAVALLAN PRESIDENTTI: Valtiuskuntaan kuuluvat siis pääministeri Ryti puheenjohtajana, ministeri Paasikivi varapuheenjohtajana sekä professori Voionmaa ja kenraali Walden. Valtiuskuntaa voidaan myöhemmin täydentää tarpeen mukaan.ö

Näin kertoo kirja: Murhenäytelmän vuorosanat, valtioneuvoston istunnosta, jossa tuo rauhaneuvottelusta muodostettiin. Kirjassa on vielä seuraavanlainen muistiinpano: öNiukkanen yhtenevö 6.3.1940 oli seuraava: öKlo 15 Neuvottelussa valittiin neuvotteluihin Ryti, Paasikivi, Wallden, Voionmaa, tulikki Hakkarainen. Matkustavat heti Tukholmaan ja sieltä lentävät Moskovaan. Ottavat selvän Venäjän todellista vaatimuksista. Tinkivät mahdollisimman pieneksi ja sähköttävät ne hallitukselle.ö

Rauhaneuvottelusta lähti Moskovaan ja Tanner jäi johtamaan hallitusta. Tanner olisi vielä halunnut tietyt väkijoukot rauhaneuvottelusta jäseneksi Kivimäenkin, koska ötällä kotona uskovat hänen. No tuo Kivimäen mukaan lähteminen ei sentään onnistunut.

Tanner sai 9.3.1940 ökomentajien välitöntä rauhaa vaativan lausunnon, hän ulosmittasi siitä kaiken hyötyarvon rauhan jouduttamiseksi ja totesi hallitukselle: öUpseerit ovat tavallisesti sotaa halukkaita. Kun he ovat pessimistejä, niin mitä sitten siviilitö Kenraali Heinrichsin 9.3.1940 allekirjoittamalla raportilla itse asiassa taivutettiin hallitus ja eduskunta rauhan kannalle.ö kirjoittaa Heikki Ylikangas kirjassaan.

Tanner ajoi läpi päätöksen, samaiseen Heinrichsin (=Mannerheimin) lausuntoon vedoten, jonka mukaan suostuminen ehtoisiin asetettiin riippuvaiseksi Moskovassa olevista neuvottelijoista, mikäli nämä olisivat kannassaan yksimielisiä. Tällainen kanta helpotti päätöksentekoa Helsingissä.

Rauhaneuvottelusta edellytetty yksimielisyys kuitenkin huojauti pahemmin kerran. Mannerheimin vaatimuksesta sähköitettiin 8.3.1940 hänen tekemä kannanotto sotamarsalkan vaatimuksesta neuvottelijoille Moskovaan. Kannanotto sisälsi länsiavun maahame kutsuun. Sen seurauksena rauhaneuvottelusta jakautui kahtia. Paasikivi ja Voionmaa olisivat halunneet palata Suomeen odottamaan eduskunnan ratkaisua asiassa. Heikki Ylikangas kirjoittaa kirjassaan seuraavaa:

öPaasikivi ilmeisestikin arveli Mannerheimin valitsevan tien mää-

räävän jälleen kerran hallituksen linjan ja halusi hypätä mukaan uuteen suuntaan kyntävään veneeseen. Ryti vei kuitenkin Waldenin tuella ja nähtävästi nojautuen Mannerheimin 9.3.1940 muuttuneeseen kantaan rauhantien päätökseen. Hän painotti sitä, että armeijaa tuli säästää tulevia tehtäviä varten.ö

Kirjassa Murhenäytelmän vuorosanat eli muistiinpanoja talvisodan hallituksen kokouksista on luettavissa seuraavaa:

öMUISTIINPANOJA VALTIONEUVOSTON KOKOUKSESTA 9.3.1940 klo 17.00. Saapuvilla olivat Tasavallan Presidentti, v.a. pääministeri Tanner, sekä ministerit Niukkanen, Pekala, Heikkinen, Koivisto, v. Born, Hannula, v. Fieandt, Fagerholm, Kotilainen ja Söderhjelm.

TASAVALLAN PRESIDENTTI: Ehkä ulkoministeri olisi hyvä ja tekisi selkoa asiain kehityksestä.

TANNER: Aloitan iloisilla. Ylipäällikkö on saanut uuden ajatuksen, josta hän kolmeen kertaan keskusteli kanssani. Hän ehdottaa, että vetoamus länsivaltojen apuun tehtäisiin samaan aikaan kun neuvottelemme rauhasta. Esitin vahvat epäilykseni sellaista kaksoispeliä kohtaan, mutta ylipäällikkö arvelee, että avunpyynnön sitten voisi peruttaa. Tiedoitin tämän ajatuksen valtiuskunnalle. Sitten olen saanut eversti Paasosen muiston länsivaltojen avunannosta. Lupaukset esitettiin entistä kiinteämmässä muodossa. Apu on nyt 57.000 taistelevaa miestä. Näistä saapuisivat 15.500 kolmen viikon sisällä ja muut riippuen kuljetusmahdollisuuksista. Mikäli tarvitaan, on apujoukkojen määrä lisättävissä.

Pyysin Paasosta lähettämään ylipäällikön luo, joka jälleen on kiinnostunut välitilusta, koska ehdot ovat kovat. Hän haluaisi heti tehdä vetoamuksen länsivalloille, joten sillä voisi painostaa Venäjää. Nämä tiedot olen toimitanut pääministerille.ö

Ja vähän myöhemmin Tanner jatkaa puheenvuorossaan seuraavasti: öMitä tulee ylipäällikön ajatukseseen, epäilen suuresti sellaista kaksoispeliä. Se voisi johtaa keskustelujen katkeamiseen tai ikävyyksiin, jos rauha syntyisi.ö

Keskustelun edetessä Tasavallan Presidentti sanoi muun muassa seuraavaa:

öLänsivaltojen puoleen kääntymisen suhteen olen samaa mieltä kuin ulkoministeri. Kummallista olisi sillä tavoin toimia kahdella linjalla. Jäisin nyt odottamaan valtiuskunnan tietoja ja kutsuisin miehemme kotiin. Sitten tekisimme päätöksen länsivaltojen puoleen kääntymisestä. Olisi uskallettu yhtäaikaan pyytää heitä auttamaan ja samalla jatkaa neuvotteluita. Mutta emme jaksaisi hoitaa näin raskasta rauhaa, se repii kansan. Mutta länsivaltoihin vetoaminen on askel tuntemattomaan. Odotetaan lisätietoja, ennen kun päätetään kääntäkö länsivaltojen puoleen.ö

Vielä samana päivänä eli 9.3.1940 kello 22.00 piti valtioneuvosto toisen istunnon. Paikalla olivat kaikki aikaisemmassakin kokouksessa olleet. Kokouksessa Tanner sanoi muun muassa seuraavaa:

öPäämajan käsitys nykyhetken tilanteeseen tulee näkyviin seuraavasta ylipäällikön sähkösanomasta: öIsäyksenä mitä aikaisemmin olen suullisesti esittänyt pääministerille sekä myös ulkoasiainministerille lähetän seuraavassa armeijamme päävoiman, Kannaksen armeijan komentajana kenr. luutnantti Hein-

richsin lausunnon armeijan nykyisestä taistelukunnosta. öYlipäällikkö. Kannaksen armeijan komentajana katson velvollisuudekseni esittää, että armeijan nykyinen tila on sellainen, etteivät enemmät sotatoimet voi johtaa muuhun kuin tilanteen jatkuvaan heikkenemiseen ja uusiin alueluovutuksiin. Käsitykseni tueksi esitän elävän voiman jo tapahtuneen ja edelleen jatkuvan lukumääräisen kulumisen. Pataljoonien taisteluvahvuuden ilmoitetaan yleensä jo nyt olevan alle kaksikymmentä. [-?] Kaksisataa viisikymmentä miestä ja päivittäisten kokonaistappioiden nousu tuhanteenkin. Fyysillisten ja henkisten rasitusten seurauksena ei jäljellä olevien taisteluvoima ole sama kuin sodan alussa. Huomattavat upseeritappiot vähentävät edelleen supistuneitten yksiköiden käyttövoimaa. Vihollisen tykistövoimaa ja ilmapommituksessa tuhottua kone- ja panssaritorjunta-aseita siinä määrin, että tuntuuva puutetta kriittisillä rintaman osilla usein esiintyy. Kun lisäksi rintaman oikean suiven tapahtumat ovat pakottaneet uuteen voimankulutukseen varustamattomassa maastossa ja tähänastaisen rintaman kustannuksella, on puolustuksemme kestävyys täten uhkaavasti heikentynyt. Usein hyvinkin vaikea ilmatilan vaikeutua joukkojen siirtoa ja huoltoa. Rannikkoryhmän komentaja kenraali luutnantti Oesch on minulle korostanut joukkojensa lukumääräistä vähyyttä ja maallista väsähtäneisyyttä eikä sano voivansa uskoa niillä saavutettavan menestyksen. II AK:N komentaja kenr.luut. Ohqvist on esittänyt mielipiteenään, että ellei yllätyksiä tapahdu, voi AK:n nykyinen rintama kestää viikon, mutta ei kauemmin, johtuen elävän voiman erityisesti upseeriarineen kulumisesta. III AK:n komentaja kenr.maj. Tälva ilmoitui ajatuksenaan kaiken olevan huskavien varassaaö

Tämä on ylipäällikön käsitys. Asema on sellainen, että olemme pakkorauhan edessä. On kiirehdyttävä, ennen kun romahdus tapahtuu. Sen jälkeen ei meidän mieltä kysytä. Olen harkinnut asiaa ja tullut siihen, että meidän täytyy antaa edustajillemme valtuudet tehdä sellainen rauha, kuin aikaansaattavissa on, ja ehdottaa pikaiseen aselepon solmimista. Meillä on kyllä aihetta huomautuksiin ehtoja vastaan, ne kun eivät ole samat kuin ne, jotka ilmoitettiin ennen edustajiemme lähtöä. Rajahan riistäisi meiltä Kannaksen keskeisiä teollisuusalueita, osia Kuusamosta ja Sallasta. I Jos ajatus hyväksytään, on minulla hahmoteltuna sähköohjeet valtuutetuillamme.ö

Hieman myöhemmin jatkaa Tanner vielä seuraavasti:

öOn väärin sanoa, etten olisi tehnyt selkoa asioista. En selostanut Ruotsin kantaa sotilasliiton suhteen. Asiasta on ollut kysymys sekä ulkoministerin että pääministerin kanssa. Mutta tämä on suuri asia, joka vaatii aikaa. Ei siihen tänään voi saada vastausta. Mitä Saksaan tulee, se on entisellä kannallaan: ei halua sekaantua asiaamme. Tunnusteluhiin on annettu tieto, ettei se suostu välittämään rauhaa. Epäilen, saako Svinhuud mitään aikaan. Kuulimme juuri äsken Kivimäeltä sikäläisen kannan.ö

Kai Kontturi 75 vuotta

Lehtemme kolumnisti ja avustaja Kai Kontturi syntyi 19.12.1932 Vaasassa. Kai kävi poikien valmistavan 2-vuotisen ammattikoulun metalliiljan. Ensimmäinen työpaikka oli Rahkolan metalliteostehtaalla. Rahkolassa hän oli työkaluvuorilana kesäkuusta 1948 elokuuhun 1955.

Kai liittyi Palosaaren Demokraattiin nuoriin 1949 ja pian myös piiritoimikuntaan ja piirijärjestön puheenjohtajaksi. Näihin aikoihin nuorisoliitossa opiskeltiin ja tunnuskana myönnettiin opiskelunsa suorittaneille öiskurimerkkiä. Siinä oli tentittävä työväenliikkeen historiaa, marxilaista taloustiedettä ja filosofiaa. Sen Kai suoritti ja työ nuorisoliitossa vei mukanaan.

Sirola opiston peruskurssin Kai kävi 1955-56. Sirola-opiston jälkeen töistä ei ollut tietoaakaan. Siksi oli pakko lähteä vanhan työnantajan pakeille. Matkalla Rahkolaan, Kai

poikkesi piiritoimistolle nelivälle. Siellä SKP:n piirisihteeri pyysi huoneeseensa. Piirisihteeri esitti, että kunnallisjärjestössä olisi toimitsijan paikka, mutta palkkaa olisi vain kolmeksi kuukaudeksi. Kai otti tehtävän vastaan. Varsin nopeasti järjestön talous parani ja kolmen kuukauden pesti venyi kolmeksi vuodeksi.

Sitten v. 1959 Kai siirtyi SKP:n piiriin taloudenhoitajaksi. Puoluepiirin taloudenhoitajana hän oli vuoteen 1965. Siihen aikaan mahtui opiskelu Moskovassa puoluekouluksessa. Työ puoluepiirissä monipuolisen taloudenhoitajan ohella merkitsi järjestöelämää laidasta laitaan. Puoluepiirillä oli monta rautaa tulesa. Oli tanssitoiminnan monopoli, kioski, kodinkoneliike aina kirjanpitoon saakka. Poliitikassa joskus 60-luvun alkupuolella aikana Kai joutui ökäsiäkään Kansan Uutisten palstoilla työläiskirjailijoiden puolesta, kun puolueeseen omilla ehdoillaan majoittunut uusi sivistyneistö väitti, ettei sellaisia ole olemassakaan. Työläiskirjailisuuden kieltäminen oli Kain mukaan ensimmäisiä revisionismien oraita. Suunnilleen samoihin aikoihin käytiin keskustelua myös puolueen toiminnan alajasta, jota perusteltiin päällekkäisyyksien poistamisella.

Alkuvuonna 1965 oli vuorossa siirtyminen Helsinkiin tarkastajan vakanssille Konelaa. Muutaman ajan kuluttua edessä oli vastuu Konelakonsernin tytäryhtiöistä. Tehtävä oli melkoinen, sillä ne tekivät yli puolet

koko Konelan liikevaihdosta.

1960-luvun puolenvälin tienoille osuu puolueen piirissä alkanut oikealle suuntautuva revisionistinen kehitys. 60-luvun jälkipuoliskolla Kai otti yhteen Kansan Uutisissa mm. Aarne Saarisen kanssa proletariaatin diktatuuriin merkityksestä ja välttämättömyydestä Yhteenoton Saari-nen lopetti lyhyeen yhden palstan juttuun otsikolla nKai Kontturi valehtelee!.

Konelasta Kai siirtyi Teboille henkilöstöjohtajaksi 1974 ja siitä edelleen markkinointijohtajaksi. Vielä 80-luvulle tultaessa Teboil oli ihmisten silmissä toisen luokan öljy-yhtiö, jonka kyselytutkimuksen mukaan muisti vain ani harva. Yhtenä mielenkiintoisena työnään Kai pitää ideoimaansa suunnitelmia yhtiön muistamisen ja huoltamomyyntin markkinaosuuden nostamiseksi. Aluksi tehtiin totuttua poikkeava ökreisiä huomiota herättävä mainoskampanja ja sen jatkoksi mittava mainos- ja yhteistyösopimus TUL:n, Suomen Urheiluliiton ja Hiihtoliiton kanssa. Kymmenen vuoden aikana suunnitelman tuotti osapuolille reippaasti yli kaikkien odotusten.

Eläkkeelle Kai jäi 1.2.1989. Työelämää kuitenkin jatkui muutaman vuoden Ystävyysmatkojen hallituksen puheenjohtajana.

Monet meistä kuitenkin tietävät, että eläkkeelle siirtyttyään Kai ei ole jättänyt itäedellistä työtään, työväenliikettä. Edelleenkin Kai toimii

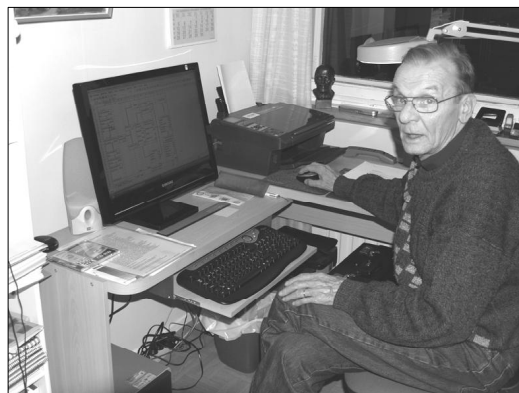
alustajana. Hän on kirjoittanut kolumneja ja muita juttuja Tie-donantajana, Työkansan Sanomien ja Kansan Äänen, joiden lukijat tuntevat hänet rikokanao kirjoittajana. Mutta hänen suurin työnsä liittyy kansantaloutta koskeviin tutkimuksiin, kirjoituksiin ja neljään julkaisuun. Kaille talous ja sitä kuvaavat numerot ovat merkinneet paljon. Hän on siitä mieltä, että taloudessa numerot eivät valehtele, sillä jokaisella numerolla on tarinansa, vain tilastot valehtelevät.

Kai on sitä mieltä, että marxilainen kansantaloustiede on ehdoton. Marxilaisen taloustieteen ainoa ongelma on, että sen arvotietoa ja teoriaa työn arvosta ei ole aiemmin ratkaistu. Siksi jotkut sanovat, että Marxin teoriat ovat vain fiktiivisiä ts. kuvitteellisia. Kai on tutkimustensa tuloksena

kehittänyt mallin siitä miten nämä teoriat voidaan todistaa käytännössä toimiviksi, efektiivisiksi ts. konkreettiseksi. Samalla ne osoittavat, että työväenluokka luokkana on tänään monilukuisempi kuin koskaan. Palkkatyöläisten ongelma onkin siinä, että yksilöinä he eivät tunne luokkasemansa. Hän toivoi, että kansantalouden arvotuotannon ja lisä-arvon selvittäminen olisi askel kohti työläisten muuttumista riistetyistä luokasta luokaksi itseään varten.

Kansan Ääni ja järjestöväki toivotavat Kaitsulle hyvää syntymäpäivää!

Haastatteli Heikki Männikkö

Suomi irti Eurooppa-kahleista!

Suomi irti Eurooppa-kahleista tunnuskella keräsin yli tuhat nimeä adressiin, joka oli osoitettu eduskunnan puhemiehelle. Puhemiestön sihteerit kuitenkin kieltäytyivät henkilökohtaisesti ottamaan vastaan kirjelmää. Asbestipölyasetyhdistyksen protesti koski Euroopan ihmisoikeuskomission päätöstä jättää käsittelemästä valitusta Ruotsin hallintotuo-mioistuinten päätöstä, jonka mukaan suomalaiset saavat asbestikeuhkon näkherasta saunomisesta. Kun puhemiestistö ei ottanut vastaan, niin kirjelmät jätettiin eduskuntaryhmille.

28/11-2007 tapasin Vasemmistolaiton Erkki Virtasen Hän ei kuitenkaan katsonut voitavan mitään tehdä ja siksi ei hän ollut liioin kiinnostunut yksityiskohdista. Hän kysyi, olinko ottanut selvää mahdollisesta kunnianloukkausta lääkäreiden taholta. Kerroin, että prosessioikeuden pro-

fessori Christian Diesen tutki kolme kuukautta syytemahdollisuutta. Hän totesi, että lääkäreiden taholta riittä selitys, että lausunnon kirjoitus- hetkellä ei ollut nykyisiä tietoja ja niin syyte raukeaisi, kun ei ole näyttöä tahallisuudesta.

4/12 tapasin Perussuomalaisten edustajan Pentti Oinosen. Hän lupasi ottaa asian esille eduskun-taryhmässään ja sanoi, että asian voisi mahdollisesti ottaa esille hallituksen kyselytunnilla.

4/12 tapasin kristillisten edustajan Toimi Kankaanniemen. Hän valitelli Eduskunnan passiivisuutta ja voimattomuutta EU-kysymyksessä. Hän kysyi, että olinko ottanut yhteyttä työnantajaan. Vastasin, että työnantaja oli haluton keskustelemaan asiasta.

5/12 tapasin Ruotsalaisen kansanpuolueen Häkan Nordmannin avustajan. Itse hän ei tullut luvattuun tapaamiseen. Avustaja saapui 15 minuuttia myöhässä. Keskustelin hänen kanssaan tunnin verran ja hän teki ahkerasti muistipanoja.

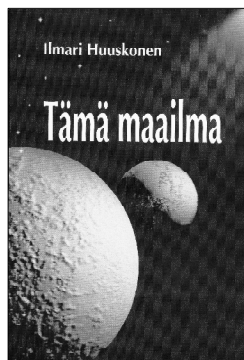
7/12 tapasin vihreiden edustajan Erkki Pulliaisen. Hän kyseli, että oliko jokin virallinen taho Ruotsissa kantaa kysymykseen. Sanoin valitettavasti ei, vaikka olin kirjoittanut kuninkaalalle, pääministeri Ingvar Carlssonille, pääministeri Carl Bildille ja valtiopäivien puhemiehelle Gun Hellsvikille. Pulliainen lupasi jättää asian vihreiden eduskuntaryhmän juristille.

11/12 tapasin Keskustan edustajan Hannakaisa Heikkisen Siilinjärveltä. Hän kuvasi oman vaikuttamisensa valiolukunta tykösi ja tämän protestin taisteluksi tulimyllyjä vastaan. Hän keskusteli asiallisesti asbestisairauksista, mutta ei luvannut valiolukuntatyon lisäksi mitään muuta.

Jätin samanaikaisesti kirjelmät sosiaalidemokraattien ja Kokoomuksen eduskuntaryhmille ja eduskunnan puhemiestistölle. Eduskuntavierailujen aikana ei kukaan kansanedustaja ollut erikoisemmin kiinnostunut kansallisten arvojen häpäisystä. Ainoastaan kansanedustaja Oninonen tuntui jossakin määrin ottavan asian omakseen. Nyt Eduskunta menee talvomalle ja asian käsittely saattaa venyä.

Wäinö Pietikäinen

Tämä maailma

Yhteiskunnallisesti edelleenkin virkeä ja tarkasti kantaaottava, jo yli 85-vuotias Ilmari Huuskonen on jälleen saanut aikaiseksi kirjan. Kirjan nimi on osuvasti Tämä maailma. Kirja ei ole sivumäärältään suuri, hieman yli 40-sivuinen, mutta se antaa kirjoittajastaan kuvan ansiokkaana ajattelijana ja työväenliikkeen parhaista perinteistä tiukasti kiinni pitävänä ihmisenä.

Kirjan kautta Ilmari tutkii mm. maailmankaikeuden ja aurinkokunnan rakennetta, planeettoja ja kaukaisempien tähtien ja avaruuden ilmiöitä. Ilmarin maailmankatsomus on dialektinen materialismi, joka etsii maailman ja elämän ilmiöille järjellisiä syitä ja johon mikään yliluonnollinen tai jumaluuden "näky-mätön käsi" eivät mahdu.

Kirja etenee välillä päiväkir-jamerkintöinä, joiden kautta paljastuu Ilmarin arkipäivä monipuolisesti. Kirjan loppupuolella kirjoittaja ottaa kantaan työväen yhteisrintaman rakentamisen välttämättömyyteen ja STP:n merkitykseen tällaisen rintaman rakentamisen katalysaattorina.

Kaiken kaikkiaan kirja on miellyttävä lukukokemus ja vahvistaa Ilmarista kuvaa henkilönä, joka todella tutkii ja ajattelee asioita ja jolla on paljon sanottavaa nuoremmilleen.

Kirjaa kannattaa kysellä Ilmarilta itseltään. Hänet löytää puhelinnumerosta 041-5344992.

Reijo Katajaranta

Kansan ääni kuuluu muutoksen puolesta

Oliko Karjala todellakin kaupan ?

Kainuun Sanomien artikkelista, joka käsittelee Jeltsinin oletettua Karjalan kaupittelua ja siihen liittyvää suomalaisten kannaksen hinnan arviointiryhmää (15 Elokuuta -07, Raimo Viirret), on noussut kohutuullinen meteli jopavaltamedioisakin. Nyt, kun savu on laskunut, on aika tutkia asiaa lähemmin.

Kainuun Sanomien artikkelin jälkeen on palautuskysymystä käsitellyt eri lehdissä Seppinen ja Fjodorov. Koska kummatkin käsittelevät aihetta hieman eri ajankohdasta, kannattaa kumpiakin käsitellä erikseen. Seppisen mukaan NKP:ssä olisi Karjala-asia käsitelty heinäkuussa -90. Kotkassa Ruotsinsalmen meritaistelun juhluvoonalla oli Seppinen saanut neuvostodiplomaattila vihiä, että NL:ssä oltaisiin valmiita neuvottelemaan Karjalasta. Seppinen ei paljasta neuvostodiplomaatin nimeä, mutta Karelia klubi lehdessä (No 16 elokuu-07) väitetään tämän olevan Liettuan pääministeri Prunskiene, joka olisi todennut Seppiselle kuinka Baltian itsenäistyttyä myös Karjalakin palautetaan Suomelle. Tämä lausahdus on pikemminkin omille teilleen lähtevän valtiokoneiston edustajan nationalistista uhoa kuin viesti NKP:ltä. Elokuussa -91 Seppinen sitten tapasi neuvostodiplomaatin, joka oli antanut Seppiselle tehtäväksi viestittää Suomen poliittiselle johdolle kuinka o'Karjalan asemasta keskusteleminen myönteisessä hengessä ei ole mahdotonta, kuten Seppinen sittemmin kirjoitti Väyrysellä 16 syyskuuta -91. Syys -lokakuun vaihteessa Väyrynen antoi New Yorkissa lausunnon, jonka mukaan on mahdollista, että tulevaisuudessa voisi Karjalasta vuokrata tai ostaa maata. Väyrysen lausunnon tekee mielenkiintoisen se, että se on ainoa lausunto, josta voi nähdä mitä NL:ssä suunniteltiin Karjalalle tehtävän. On nimittäin huomattavaa, ettei Seppinen ja neuvostodiplomaatin välisistä keskustelujen kuluista ole varmaa tietoa, ja että ne olisivat käsitelleet nimenomaan Karjalan kannaksen luovuttamista Suomelle. Siten on mahdollista, että ne olisivat voineet käsitellä karjalaisten mahdollisuutta palata Karjalaan Karjalan kannaksen pysyessä osana Neuvostoliittoa ja jota Väyrysen New Yorkin puhe olisi siten heijastanut.

Fjodorovin mukaan olisi Jeltsinin hallinto vuoden -92 alussa tehnyt laskelman siitä kuinka paljon he olisivat voineet vaatia Suomelta rahaa Karjalan kannaksen palauttamisesta. Fjodorov ei käsittele vuoden -92 alkua edeltäneitä tapahtumia, joten hän ei siten vahvista Seppisen väittämiään. Fjodorovin näkemyksien tueksi hän ei kuitenkaan esitä niitä o'arkkoja laskelmia dokumentteina vaan laskelmat esitetään vain Fjodorovin väitteinä. Lisäksi Burbulis (Venäjän 1 Varapääministeri), jonka 19 tammikuuta -92 oli lausunut että heillä olisi öusua ajatuksia ja ideoita Karjalan suhteen ja joka Kainuun Sanomien mukaan merkitsi vihjausta Karjalan palauttamiseksi, kieltää Karjalaa koskaan tarjotun Suomelle (Kainuun Sanomat 17.8. -07). Ongelmaksi muodostuukin se, että jos Karjalan myymisprojekti hyllytettiin, niin silloin suomalaiset eivät voineet siitä mitään

tietää, koska silloin ei olisi ollut mitään järkeä läheteillä siitä viestejään suomalaisille. Omalla tavallaan Fjodorovin kaneetti myyntitajatuksen hylkäämisestä on hupaisa: Suomessa alkoi esiintyä Pro Karjala ja Suur-Suomi organisaatioita joiden kansalliss- & NATO: on liittymisuhominen olisi pitänyt Karjalan myyntiharkinnan poikki.

Siten Seppisen ja Fjodorovin väittämien pohjalta voisi sanoa, että Karjalan kannaksen palautus olisi kulkenut kahta tietä: ensin NKP:n ehdotuksena maan vuokraamisesta tai myymisestä kannakselta suomalaisille ja sitten Jeltsinin hallinnon ehdotuksena koko roskan myymisestä Suomelle. Mutta... Ongelman ytimenä on se, ettei minkään väittämän tueksi esitetä dokumentaarisia aineistoja. Jos NKP olisi tehnyt jonkun päätöksen Karjalan kannaksen suhteen, niin silloin sen pitäisi entisen NL:n arkistoista myös löytyä. Kuten todettua, elokuisen Seppisen ja neuvostodiplomaatin välisistä keskusteluista ei ole esitetty sen enempää mitään nauhoitusta kuin edes pikakirjoitus-pöytäkirjaa, joten mahdollisuus tarkistaa Seppisen ja diplomaatin keskustelun kulkua on mahdotonta.

Samaten, mikäli Viirretin artikkelin mukainen Karjalan kannaksen ostohinnan arviointiryhmä olisi koottu, olisi sen toiminasta jäänyt arkistoihin edes jotain papereita ja niitähän papereita Viirretin artikkeli ei julkaise. Mielenkiintoista kyllä, Pro-Karelian 25 syyskuuta -07 artikkeli o'Missä on Koiviston Karjala päätös kielii siitä, että jopa Pro-Karelian pojatkin ovat hoksanneet, mikä ero on sillä, että Viirret kirjoittaa asiasta ja sillä ettei Viirret julkaise arvioin-

tiryhmän jälkeen jääneitä papereita. Lisäksi on muistettava että joukko upseereita, pankkierroja ja poliitikkoja voi aina kokoontua Santa-haminan varuskunnan saunaan miettimään Karjalan kannaksen hintaa, mutta on eri asia jos presidentti Koivisto antaa oikein käskyn Kannaksen hinnan tutkimisesta.

Myöskään Fjodorov ei julkaise muistiota kannaksen hinta-arviosta, johon hän viittaa, minkä lisäksi hän vielä kieltää Viirretin artikkelin väittämät suomalaisen arviointiryhmän olemassa olosta (HS:n verkkoliite 5.9. -07). Mitä tulee Derjabinin (Venäjän tuolloinen Suomen suurlähettiläs), hänhän itse asiassa toteaa, ettei hän edes ollut tietoinen o'Kannaksen myymisestä tullessaan Suomeen (Kainuun Sanomien 7 Syyskuun -07 haastattelu). Niinkuin vanha sanonta menee: paljon porua mutta vähän villoja. Mitä siis jää käteen ?

Mielenkiintoiseksi loppukesän ja alkusyksyn Kannaksen Kaupittelu uutisoinnista tekee, kun sitä vertaav siihen kuinka lehdistö on reagooinut Huhtiniemen joukkohautauksivälikä. Lehdistö on jyrkästi korostanut Huhtiniemen huhujen öuhuluonnetta väitteen puuttuvalle dokumentaatielle, mutta samanlaista dokumentti-vaatimusta lehdistön puolesta Kannaksen kaupittelu-tapauksen suhteen ei ole esiintynyt. Heräähän mielenkiintoinen kysymys siitä, mitä valtamedia valitsee öviralliseksi totuudeksi tilanteesta, jossa dokumentaarinen todistusaineisto on näinkin huteralla pohjalla.

Ville Rahikainen

Turhuuksien parkkihalli

Kuvassa STP:n vaalitilaisuus Turun torilla, jonka alle liikemiehet suunnittelevat parkkihallia.

Turun raha-asioita on hoidettu täysin väärin. Huonosti hoidettuja raha-asioita on olemassa esimerkkejä. Parkkitalo Louhi, jonka Turku rakennutti on tuottanut vuosittain kymmenien miljoonien tappiot.

Turun kaupungin budjetti on jälleen tappiolla yli 31 miljoonaa ? Turun Kaupunginvaltuusto toteaa, että muutaman vuoden päästä Turun kaupungin budjetti on minukuksella yli 100 miljoonaa Euroa.

Turun raha-asioita on ryhdyttävä hoitamaan oikein. On luovuttava hankkeesta rakentaa Kauppatorin alle liikemiespiireille oma Parkkihalli. Se saastuttaa ilmastoa ja Ilmastonmuutosta ei torjuta Parkkihallein. Lisäksi se haittaa torimyyntiä keskeyttämällä rakentamisen ajaksi

koko Torimyyntin.

Miksi pitäisi rakentaa torin alle Parkkihallia enää, koska entisetkin hallit tuottavat vuosittain kymmenien miljoonien tappiot. Turun budjetti tulisi tuottamaan entistä enemmän miinusta, jos Kauppatorin alle rakennetaan Parkkihalli.

Tätä hanketta ajavat oikeisto ja heitä tukevat SDP. Tämä kaikki ei ole ilmaista kaupungin Veronmaksajille. Turhuuksien Toriparkkia varten aiotuille rahoille löytyy käyttöä esim. työttömyyteen, vanhusten- ja terveydenhuoltoon!

Esko Luukkonen, Turku

Tupajumi syö Suomen puujalkaa

Aikoinaan väitettiin koko Suomen elävän puujalan varassa. Puujalalla tarkoitetaan sahajoja sekä paperi- ja sellutehtaita. Edelleenkin usea paikkakunta on tehtaan varjossa ja kunnan talous tehtaan varassa. Minulla on takana palvelusta paperiteollisuudessa 42 vuotta ja 4 kuukautta, joten jonkinlainen omakohtainen kuva on muodostunut kyseiseltä alueelta. Ala oli ennen varma työnantaja, kun itse aikoinaan menin töihin Jämsänkosken selluloosatehtaan kuorimolle tiesin työtä riittävän eläkeikään asti ellen itse tyrisi työpaikkaani. Se oli sitä kuuluisaa Juuson aikaa. Vuorineuvos Juuso Walden oli porvari ja kokoomuslainen mutta omasi sosiaalista mielenlaatua, harvinaista hänen yhteiskunnalliselle asemalleen. Rahavalta eli KOP sitten jyräsi Juuson sivuun ja alkoi hiljainen kulku kohti nykyistä veristä pudotuspeliä jota käydään paperitehtaitten kesken.

Tahti on vain kiihtynyt muutaman viime vuoden aikana. Kiihdytysvaihe alkoi UPM:n yrityksestä polttaa kilpailevia yrityksiä kartelleilla. UPM:n aiheeton ilmiäntö kävi kaluiksi syyttömille mutta paha tahratuli UPM:nkin manttelin. Kun maine oli valmiiksi tahrattu katsoi UPM voivansa aloittaa pudotuspelin. Osalle Voikkaan irtisanotuista on löytynyt töitä, onhan Kymenlaakson alue hieman paremmassa asemassa kuin Stora-Enson leikkausten kohteeksi joutuneet ihmiset, etenkin Pohjois-Suomessa.

Stora-Enso ilmoitti 25.10 sulkevansa Anjalankosken tehtaalta yhden paperikoneen, pistävänsä uusia Kotkan yksikön myyntiin ja sulkevansa koko Summan tehtaan ja Kemijärven sellutehtaan sekä yhden tehtaan Ruotsissa. Stora-Enso lähti aikoinaan soitellen sotaan eli Bushin rauhanpuolustajavaltion markkinoiden valloitukseen. Ostettiin kaluilla mutta eräänä päivänä huomattiin että nyt on myytävä halvalla ennenkuin ollaan suorituslissa. Persnettoa kertyi n. 4 miljardia euroa eli suunnilleen sama määrä jonka Sonera maksoi Saksan umts-ilmasta. Amerikan retken suunnittelija Jukka Härmälä lienee saanut taas itsenäisyyden muistopäivänä uuden peltiäpyyskän rintaansa. Ei puhuttakaan

vastuun ottamisesta senkummenkin kun ottivat vastuuta aikoinaan Sone-rankaan johtajat.

Suomalaista rahaa kaadettiin vieraisiin taskuihin ja suomalainen paperimies ja nainen maksaakin laskut. Kemijärven tilanne on surkein, kannattava tehdas suljetaan. Kun ei muuta syytä keksitty niin kallias venäläinen puu on synnä sulke-miseen. Älkäähän nyt satsediksi ryhtykö. Vaikka tehtaitten johdossa ei liikaa järjenkäyttöä ilmenekään ei yksikään tehdas ole laskenut tulevaisuuttaan puoli-ilmaisen venäläisen puun varaan.

Valtio yrittää pestä käteensä huonoista kaupoista. Kuitenkin valtio omistaa Stora-Enson äänivallasta neljänneksen ja kelan kautta vielä 10% eli yhteensä 35%. Kyllä sillä omistussuudella jo saataisiin asioihin puhtia jos haluttaisiin. Kemijärven tehtaan myynti esim. olisi yksi tapa puuttua asioiden kulkuun. Valtio lupaa 15 miljoonaa on rikka rokassa ja sillä ei Pohjois-Suomen kilpailevia yrityksiä kartelleilla. Valtiovallan tarkempänä tehtävänä tuntuu kuitenkin olevan lakkojen estäminen pak-kolailla, tarpeettomat kuntaliitokset, joilla vain pyritään saamaan kuntien palvelut yksityisille, sekä suomalaisten hidas hiestaminen Naton kannattajiksi. Kenraaleilla kun on hirmuinen hinku päästä tuomaan seppeleitä sanakarivainajien arkulle.

Ilmeisesti tulevaisuudessa Suomessa toimii vain 2-3 paperitehdasta ellei sitten ulkomaisten omistajien pohjaton aineus vie ulkomaille niitäkin. Ulkomaille toimintansa siirtäville tehtaille tulisi asettaa lakivelvoite maksaa yhteiskunnalle takaisin saamansa avustukset, viimeistä senttiä myöten. Se vaatisi kuitenkin uutta lakia ja sitähän ei nykyinen kykypuolueen hallitus tule tekemään. Pääministerin aika kuluu naisia miestästäessä joten siltä ja ulkopoliittikan hoito on jäänyt ky-päräpäisten kokoomusministerien kontolle. Etenkin ulkopoliittikkaa hoidetaan aitoon -30 luvun tyyliin. Milloinkahan meitä kommunisteja aletaan kyydyttää Tammissaaren yliopistoon?

Reino Welling, Jämsänkoski

Onko aika jo nostaa kissa pöydälle ?

Helsingin Sanomissa 12. 12. -07 oli artikkeli Francon diktatuuriin tuomitsemisesta. Se käsittelee kolmea asiaa: ensiksi siinä tuomittiin Francon diktatuuri ja sen aiheuttama kansanmurha, toiseksi siinä määrättiin purettavaksi Francon henkilöpälvontakulttuuri ja kolmanneksi siinä palautettiin tasavaltalaisten kunnia ja maine.

Espanjalaisten päätöksestä tekee mielenkiintoisen, jos sitä vertaav Suomessa tapahtuneeseen kansanmurhaan vuodelta 1918. Vaikka Francon kapina tasavaltava vastaan voidaankin verrata punakaartiilaisten vallankumousyritykseen, tuomaan Francon diktatuuri nimenomaan diktatuurista ja siitä seuranneesta kansanmurhasta - ei kapinan tukahduttamisesta. Mannerheim ei ollut yksin vastuussa Suomessa syntyneestä kansanmurhasta, mutta se, ettei hän pyrkinyt sitä rajoittamaan, tekee hänet siihen omalta osaltaan syyllisen. Siten voitaisiin myöskin Mannerheim tuomita osallisuudesta kansanmurhaan Suomessa ja

Mannerheimiin liitetty henkilökultti purkaa.

Espanjalaisten päätöksessä on kuitenkin yksi heikkous (enkä nyt tarkoitakaan sitä että francoalaisuuden nukeskelu olisi myös kriminalisoitu). Siinä missä kommunismia pyritään kriminalisoimaan maailmanlaajuisena liikkeenä, on espanjalaisten päätös vain yksittäisen diktaattorin tuomitseminen.

Francolaisuus kuten mannerheimilainen kansanmurha ovat kuitenkin osa kommunismin vastaista sotaa ja siihen yksittäisen diktaattorin ja maiden hallituksen yksittäisen hirmu-hallitsijan tuomitseminen erikseen pyrki välttämään paljastamasta kommunismin vastaisen sodan kansanmurhamaisen luonteen.

Jos päästäisiin noin pitkälle, voitaisiin asettaa kysymys siitä kuinka vapaa länsimäinen demokratia viimekädessä on ?

Houston we have a problem

Tukea Kansan äänelle

Eira Kärki 45,00 e, Reijo Katajaranta 10,00 e, Juha Kieksi 10,00 e, Hannu Kautto 40,00 e, Heikki Männikkö 50,00 e, Tarja Männikkö 10,00 e, Larmo Lehtola 10,00 e, Armeijaton Suomi 15,00 e, Kalevi Wahrman 20,00 e, Paavo Junttila 25,00 e, Anja Saarikko 50,00 e, Wäinö Pietikäinen 20,00 e, Jaakko Huhtala 39,00 e, Anne ja Esko Luukkonen 20,00 e, Antero Nummimäntä 2,00 e, Timo Kangasmaa 25,00 e, Kai Kontturi 30,00 e, Matti Järvinen 10,00 e ja Kalevi Hölttä 5,00 e.

OKO 554114-227966

Hermannin Naisten, SFT:n, STP:n ja
Kansan äänen järjestöjen

Puurojuhla

Hermannin kerholla, Hämeentie 67
torstaina 27.12.2007 klo 18.00

Mukana STP:n tulevia kunnallisvaaliehdokkaita:

Avaus: Timo kangasmaa

Puuropuhe: Juhani Tanski

Ohjelmassa mm. runoja, näytelmiä, Bertta Laine ja konnakööri

Lisäksi puuroa, kahvia ja glögiä

Tervetuloa

Kirpputoritoiminta jatkuu

Kirpputori Kansan äänen tukemiseksi pidettiin 17-18.11.2007 Valtterilla, Aleksis Kivenkatu 17. Kirpputori onnistui hyvin. Siitä kiitos kaikille tovereille, jotka tukivat tapahtumaa. Mutta tavavarastomme myös tyhjentyi ja tämä työ jatkuu. Nyt tarvitsemme lisää uutta, mielenkiintoista tavaraa myyntipöytänsä. Jos sinulla on jotain talouden pienkonetta, astioita, radioita, kameroita tms., se menee hyvin kaupaksi. Mutta myös kaikki muu kunnossa oleva tavara kirjat, kengät vaatteet yms. ovat tervetulleita. Seuraava kirpputori järjestetään helmi-maaliskuussa. Tavarat haemme lahjoittajilta etukäteen. Ilmoittakaa noudettavasta tavarasta **Tarja Männikkö** p. 050 432 0777 tai **Esko Auervuolle** p. 040-707 3576. Myytäväksi lahjoitettavaa tavaraa otamme vastaan myös kauempaakin Suomesta, sillä aina löytyy joku, jonka mukana tavara kulkee tänne Helsingin seudulle.

Lennart Anderssonin muistolle

Äskettäin ASBESTKAMP-85 sai suruviestin Zimbawesta, että siellä yli kaksikymmentä vuotta asunut jäsenemme oli kuollut viime huhtikuun 22 päivä.

Lennart syntyi työläisperheessä Tukholmassa isä oli maalarina ja kuoli työperäisiin sairauksiin 49-vuotiaana ja äiti, joka oli siivooja ja lehdenkantaja eli 85-vuotiaaksi. Lennart itse huolimatta asbestoosista ja muista vakavista sairauksista eli 87-vuotiaaksi. Syy pitkään ikään oli hyvissä ajoin haettu osaeläke ja muutto Zimbaween. Leppoisa ilmasto ja suurperheen antama sosiaalinen turva vaikuttivat myös pitkään ikään.

Lennart meni jo nuorena merille ja oli ruotsalaisissa, englantilaisissa ja amerikkalaisissa laivoissa. Hän oli aktiivinen ammattiyhdistysliikkeessä ja otti osaa myös poliittiseen toimintaan mm. myyden työväenlehtiä. Hän tuli yhdistyksen jäseneksi kaksikymmentä vuotta sitten. Yhdistys auttoi häntä elinkoron lisän hankkimiseksi. Ammattiliitto kieltäytyi auttamasta häntä.

Lennart Andersson on esiintynyt Suomenkin työväenlehdissä asiantuntijana Afrikkaa koskevissa kysymyksissä.

ASBESTKAMP-85 valittaa jäsenensä menehtymistä.

Wäinö Pietikäinen

**Kaikki joukolla
jaatä murskaamaan!**

Tilaa Jäänmurtaja helposti

www.mlys.net TAI **MLYS ry**
PL 73
40101 Jyväskylä

SFT toimii

SFT järjestää luokkasodan alkamisen seminaarin sunnuntaina 27.1.08 kirvesmiesten kerhohuoneistolla Helsingissä, os. Mäkeläkatu 8 alkaen klo 15.00. Kahvitarjoilu,

Tervetuloa

SFT:n perinteinen kukkien lasku Punaisten muistomerkillä, sekä Viime sodassa teloitettujen muistomerkillä Malmilla. Kokoonnumme hautausmaahan pääportilla su 27.01.2008 klo 11.00. Puhuu Juhon Haavisto. Järjestöliput mukaan.

SFT laskee kukat Punaisten valtakunnalliselle muistomerkillä Eläintarhassa sunnuntaina 27.01.08 klo 13.00. Puhuu SFT:n puheenjohtaja Timo Kangasmaa. Järjestöliput mukaan.

Timo Nieminen 60-vuotta

60-vuotta täyttää 27.12. Timo Nieminen Karkkilasta. Timo on vaikuttanut pitkään Uudenmaan järjestötoiminnassa mm. KTP:ssä ja nyt useampia vuosia Kansan äänen järjestöissä.

Kansan äänen järjestöväki yhtyy onnitteeluihin.

Kai Kontturi ja Timo Niemistä onnittelevat

Reijo Katajaranta
Heikki Männikkö
Tarja Männikkö
Kalevi Wahrman
Kaija Siipainen-Wahrman
Hannele Salava
Jussi Tanski
Tauno Wallendahr
Sirpa Mittilä
Paavo Heikkinen
Matti Laitinen
Rosa-Maria Keskiäära
Esko Koivisto
Jussi Haavisto
Wäinö Pietikäinen
Riitta Auervuolle
Esko Auervuolle
Pekka Tiainen
sekä Kai Kontturi ja Timo Nieminen
onnittelevat toisiaan

Tapahtumia

Kansan ääni

**Helsingin
Lähiradiossa
100,3 MHz**

**Keskiviikkona
- 9.01.2008
klo 19.00-19.30**

**SFT Lähiradiossa
100,3 MHz**
jokaisen kuun viimeisenä keskiviikkona klo 20.00 - 20.30.

JULKAISIJAT:

EU:n Vastainen Kansanrintama ry, Kommunistien Liitto ry ja Sodan- ja Fasisminvastainen Työ ry

POSTIOSOITE:

PL 780, 00101 Helsinki

PUHELIN:

040-5643205 ja
050-5884159

PÄÄTOIMITTAJA:

Reijo Katajaranta

ILMOITUSHINNAT:

Järjestöt: 050 e/pmm
Muut 1 e/pmm

Tili:

OKO 554114-227966

PAINOAIKKA:

Kangasalan Lehtipaino

Suomen Työväenpuolue STP

Os. PL 700, 00101 Helsinki
www.tyovaenpuolue.org/
sähköposti: tyovaenpuolue@suomi24.fi
Sampo 800017-70626472

EU:n vastainen kansanrintama ry
www.euvkr.com
euvkr@euvkr.com

Kommunistien Liitto ry
<http://kommunistienliitto.tk/>

Juche-aatteen opintoyhdistys -
The Society for Study of the Juche idea
Kytömaantie 174, 32200 Loimaa, fax (02) 762 2444
<http://juche.vunet.org/>
juche.aate@saunalahti.fi
Pyydä suomenkielisiä aineistoa korealaisesta sosialismista!

KOMINFORM

Ikkuna todelliseen maailmaan
www.kominfo.pp.fi

Maksuton internet-uutispalvelu. Liity maksuttomille postityslistoille! Web-sivuilla suomenkielisiä katsauksia sekä luokkataistelun että geopolitiikan näkökulmista.
PL 182, 00811 Helsinki
p. 040-717 7941, fax (09) 759 1081

Taistelu itsenäisyydestä jatkuu - STP esittäytyi itsenäisyyspäivänä Helsingissä

STP esiintyi itsenäisyyspäivänä Sörnäisten Metroasemalla ja vettä satoi.

Suomen Työväenpuolue esiteli tavoitteitaan Itsenäisyyspäivän aikana Helsingin katukuvassa. Sateisista säistä huolimatta ihmiset jaksoivat pysähtyä keskustelemaan ja olivat aidosti kiinnostuneita puolueemme tavoitteista.

Reijo Katajaranta vastasi kysymyksen miksi Suomessa tarvitaan STP:tä. Meiltä puuttuu aito oppositio, kun nykyiset eduskuntapuolueet ovat toistensa kopiaa ja perustavat toimintansa EU-jäsenyyden, uusliberalistisen politiikan ja puoluetukien varaan. Tämä on romuttanut myös SDP:n ja Vasemmistoliiton uskottavuuden. Ohjeet politiikalle otetaan suoraan EU:sta ja suuryrityksiä suosiva suuntausta ei kyseenalaisteta. Puoluetukien myötä kansanedustajan luottamustehtävä on muuttunut hyväpalkkaiseksi ammatiksi. Tämä nähtiin Tehyn työtaistelun aikana. Kansanedustajat olivat ennen eduskuntaa vaaleja yksimielisiä terveydenhoitoalan palkkaremontista. Jotakin korjausta saatinkin, mutta ei ratkaisua, joka takaisi Suomen julkisen terveydenhoidon tulevaisuuden.

Eduskuntaan tosin saatiin yhtenäisen oppositio vasemmiston ja perussuomalaisten voimin, mutta se ei kyennyt muuttamaan hallituspuolueiden linjaa, jossa kuntien ja terveydenhoidon talouden pohjaa edelleenkin aiotaan kaventaa. Hallitus käänsi tehyläisten vaatimukset riittävistä rahasta pakkotyölaiksi (potilaslupa-vaaleiksi). Kysymyksen keskiöön Vanhanen ja Katainen siis nostivat lisärahan sijasta potilasturvallisuuden, jota ei vaarantanut Tehy, vaan hallitus ja eduskunta, jotka eivät suostuneet jakamaan lisää resursseja kunnille. Hallituspuolueiden kansanedustajat unohtivat antamansa lupaukset täydellisesti. Näin teki jopa Mietaan Jussi.

STP pyrkii muodostumaan yhteistyöjärjestöpuolueeksi, olemaan samantyyppinen puolue kuin mitä SKDL:n tavoitteena oli olla aikanaan heti perustamisensa jälkeen 1940 -luvulla.

Itsenäisyyden merkityksestä puhui Heikki Männikkö: *Itsenäisyys* kesti 90 vuoden sijaan 77 vuotta. Näin siksi, että enää emme

voi itsenäisesti päättää talouteemme vaikuttavista tekijöistä. Itsenäisyyden merkitys pienille kansallisvaltioille on ollut siinä, että talouskehitykseen vaikuttava lainsäädäntö on voitu laatia oman maan edellytyksiä vastaavaksi. Jo kauan ennen liittymistä EMU-rahaliittoon totesimme, että EMU-oloissa vientiteollisuutemme ulkoisen kilpailukyyn heikentyessä, ainoa keino säädellä tilannetta on luoda työttömiä ja laskea palkkoja. Näin tapahtuu nyt, kun puunjalostusteollisuus ajaa tuotantoa alas, sokerintuotantoa lopetetaan ja tuotanto siirtyy ulkomaille. Täällä Suomi-nimisellä alueella voimme säilyttää elämiseen mahdollistavat olosuhteet vain päättämällä itse asioistamme.

STP:n perustimme siksi, että tänään jokainen eduskuntapuolue on pakotettu ajamaan nykyistä yhteiskuntapolitiikkaa. Poikkeaminen tästä linjalta merkitsisi niille törmäyskursia EU-suuntauksen kanssa ja tätä riskiä ne eivät uskalla ottaa. Siksi vaihtoehtoon tulee nousta kansanpiiristä.

Mitä maamme palkansaajajävestö on menettänyt, sitä kuvaavat seuraavat luvut. Kuluneen 14 vuoden kuluessa vuosina 1990-2004 siirrettiin n. 25,7 mrd e on kuluttajalta rahaa suurelle pääomalle siten että palkkojen osuus bruttokansantuotteesta laski 10,9 miljardia e, sosiaaliturvan osuus 1,6 mrd e ja julkisen talouden osuus 13,4 mrd e. Nämä yhteensä 25,9 mrd e ovat siirtyneet yhtiöiden voittoihin, jotka tuona ajanjaksona lisääntyivät 25,7 mrd e. On nähtävä, että valtion budjetti ei tuona ajanjaksona ole paljoakaan kasvanut vaikka bruttokansantuote on lisääntynyt lähes 1,6 kertaiseksi.

Me STP:n piirissä katsomme, että näillä varannoilla tulee lisätä koko yhteiskunnan hyvinvointia ja turvallisuutta. Ei lisää turhaa kulutusta mutta kaikille asunto, perusturva, työpaikka. On täytettävä kansan kasvavat tarpeet ja se luo samalla työpaikkoja ja turvallisuutta; hyvin varustettu terveyskeskus 10000 asukasta kohti. jne. Eikä ole rahasta kiinni. Turvattu tulevaisuus merkitsee, että saastuttaminen ja luonnon tuhoaminen lopetetaan. Siksi on kehitettävä parempia, suljettuja tuotantoprosesseja sekä käytettävä uusiutuvia energiamuotoja. Elämän varmuudesta ja laadusta tulee synnyttää uusi elintason mittari ja

aineellinen kasvu on hyväksyttävää kun se palvelee tätä tavoitetta.

Pienten puolueiden merkitystä nykyiseen tilanteeseen korosti luovantoiminnanohjaaja Rosa-Maria Keskiavaara otsikolla: **"Pienet puolueet vastaus suuriin ongelmiin?"** Nyt on nähty, mitä isot eivät ole tehneet lähes vuosikymmeniin jo liiankin monta kertaa. Hyvinvointi maassamme on pudonnut yhä alemmas. Monien pitkän päivätöynten tehneiden ja ikääntyvien tai vammaisten, työttömien ja muiden pienituloisten kohdalla elämä on mennyt niin alas, etteivät he saa tarvitsemaansa hoitoa ja kuntoutusta, ei edes ruokaa pahimmassa tapauksessa riittävästi. Niin sanotut leipäjonot vain pitenevät ja mielet synkistyvät. Kukaan ei enää kohta jaksa uskoa demokratiaan saati vaaleissa vaikuttamiseen. Hoitajat pitivät puoleensa kun panivat kovan kovaa vastaan. Meidän pienituloisten kohdalla lakkoilu ei auta. Aktiivinen äänestys kyllä auttaisi jo seuraavissa kunnallisvaaleissa. Käytä siis viisaasti valtaasi vaaleissa!"

Kahta maamme autonomian kautta toisiinsa vertasi **Juhani Tanski:** *Itsenäisyys* on ollut kaksi autonomian kautta: Venäjän keisarikunnan aika sekä EU-vallan aika. Venäjän vallan aikana autonomia oli varsin laajaa ja lukuun ottamatta kahta sortokautta. Vuoden 1809 jälkeen Suomi sai varsin vapaasti päättää omista asioistaan: vain ulko- ja turvallisuuspolitiikka oli alistettu keisarinvallelle. Suomi sai jopa oman rahan, mikä yleensä on vain itsenäisillä valtioilla. Ensimmäinen sortokausi alkoi vuonna 1899, jolloin keisari Nikolai II halusi lopettaa Suomen lainsäädäntövallan yleisvaltakunnallisissa asioissa. Vuonna 1901 Suomi velvoitettiin osallistumaan valtakunnan puolustukseen. Tämä tarkoitti Suomen armeijan lakkauttamista ja liittämistä osaksi keisarikunta Venäjän armeijaa. Vuonna 1902 alkaneilla kutsuntalakoilla saatiin suomalaisten asevoimallisuus perutuksi ja asevoimat korvattiin rahallisella korvauksella, ns. *sotilasmljoonilla*. Venäjän tappio Japanin sodassa 1905 ja Suomen suurilakko pakotti keisarin jättämään laittomat lait sekä sallimaan yleisen ja yhtäläisen ääni- ja vaalioikeuden.

Uusi sortokausi alkoi keisarin alistaessa Suomen asiat valtakunnan ministerineuvostolle. Venäjän kansal-

linen duuma otti Suomen asiat alaisuuteensa 1910. Vuoden 1914 ohjelman mukaan Suomen autonomia piti lopettaa täydellisesti ja tehdä Suomesta keskusvallan alainen maakunta, mutta maailmansodan vuoksi sitä ei pantu täytäntöön. Sortotoimet kestivät helmikuun vallankumoukseen 1917 asti. Suomi muuttui käytännössä yhä autonomisemmaksi. Lokakuun vallankumouksen seurauksena Suomi saattoi julistautua itsenäiseksi.

Jälkimmäisen autonomian kautena eli EU:n vallan aikana maamme mahdollisuus päättää omista asioistaan ovat koko ajan vähentyneet: asiantuntijoiden arvion mukaan meitä koskevista päätöksistä noin 80 % tulee Brysselistä ja sama kehitys jatkuu tänäänkin. Nyt meidän on pakotettu hyväksymään laki osalli-

tumisesta EU-taistelujoukkoihin, jotka voivat tehdä myös kansainvälisen lain vastaisia hyökkäyksiä ilman YK:n mandaattia. Nyt meitä uhkaa vuoden 1914 ohjelman kaltainen uhka: EU-perustuslaki, joka tähtää Suomen autonomian lopettamiseen ja liittämiseen EU:n maakunnaksi. Ensimmäinen uhka torjuttin sodan myrskyssä. Toivon ja uskon, että uusi uhka saadaan torjuttuksi ilman sotia.

Tiedämme, että pääomalla ei ole isänmaata. Meille työläisille, opiskelijoille, eläkeläisille, työttömille, työtäkeville yrittäjille itsenäisyys merkitsee oikeutta päättää maamme omista asioista, turvataksemme oikeuden ihmisarvoiseen elämään. Taistelu itsenäisyyden puolesta jatkuu!

Kuntapalkat ja palveluiden tarve sekä rahoitus

Suomessa eläkeläisten määrä kasvaa tulevaisuudessa sodan jälkeisten ikäluokkien siirtyessä eläkkeelle. Tästä seuraa suuri sosiaali- ja terveyspalveluiden lisäamistarve. Samaan aikaan on tarvetta korjata sosiaali- ja terveysalan palkkausta.

Tästä seuraa, että nykyisillä rahoitusrakenteilla kuntasektori ei pysty vastamaan haasteisiin pitkän päälle. Tehyn lakon päättäneeseen sopimukseen kytketty tuottavuuden nostaminen ei ratkaise asiaa, koska henkilöstöä tarvitaan lisää kasvavan palvelutarpeen takia. Jos sitä ei tehdä mahdolliseksi, palvelu huononevat niillä, joilla ei ole varaa kalliisiin yksityisiin palveluihin.

Keskeinen kysymys on kuntien valtion rahoituksen kasvattaminen. Se merkitsee, että valtion tulee huolehtia valtion osuuksien rahoituksesta. Mistä raha otetaan?

Progressiivisen tuloveron alentaminen suurissa tuloissa vaikeuttaisi asiaa. Siksi vaatimukset alentaa ylin marginaalivero 55 %:sta ei ole perusteltu.

Suomen taloushistorian yksi suurimpia virheitä oli varallisuusveron poistaminen. Sanottiin, ettei sillä ole rahallista merkitystä valtion taloudelle. Kyse oli kuitenkin veron loppuvaiheesta 150 miljoonasta eurosta. Yksistään palauttamalla varallisuusvero tämän suuruusena, kuntien valtionosuuksia voitaisiin kasvattaa tuolla summalla eli yhtä paljon lisää kuin mitä valtiolla olisi ollut kunnille valtion osuutta jo aiemmin. Varallisuusveron poistamisen myötä Suomen kaikkein rikkaimmat saivat suuren veroedun.

Varallisuusveron poisto oli hinta edellisestä tuloratkaisusta. Sen hyväksyi silloin SAK:n ylin johto. Ongelma ei siten ole ollut ensi sijaisesti se, onko Matti Vanhanen hyväksynyt varallisuusveron poiston, vaan se, että esimerkiksi SAK:n johdon taholta ei tätä ole torjuttu silloin, kun se on ollut mahdollista.

Katseet kääntyvät laajemminkin siihen, mitä vaihtoehtoja esitetään sille, että työväenliikettä edustaneet ovat ajautuneet liian kauas työväenliikkeen lähtökohdista, kuten tulo- ja varallisuuserojen tasaamisesta muun muassa varallisuusverolla.

Tärkeä askel on poistaa virhe joka tehtiin poistamalla varallisuusvero. Varallisuusvero voidaan aivan hyvin palauttaa suurempanakin kuin se loppuvaiheessa oli.

PT/Kä

Maatalouden 141-tuesta saavutettiin laiaa sopu

Suomen ja komission välisissä neuvotteluissa (asian taustoista tarkemmin edellisessä Kansan äänen numerossa) sika- ja siipikarjasektoreilla tuki vähenee sopimuksella 60 %. Kasvinviljelyn osalta tuen kohtalosta päätetään myöhemmin. Vastaavasti investointitukiin on odotettavissa parannuksia. Maataloustuottajat ovat tyytymättömiä neuvottelutulokseen. Komission näkemysten mukaan tuki oli alun alkaenkin määräaikainen - toisin kuin mitä Ahon hallitus väitti.